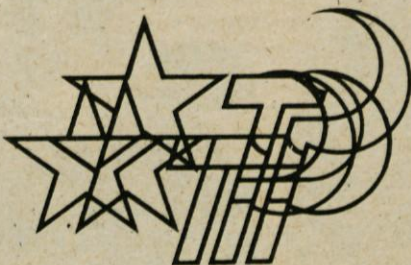

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

OB 8. KONGRESU ZKS

Moč naše stvarnosti ni v zunanjem videzu letošnje pomladi, ampak v besedah, s katerimi poudarjamo vse tisto, kar je bilo dobro in napredno in s katerimi razgaljamo slabosti, ki so kot sopotnice hodile z nami po poteh.

Zgodovina in boj za našo stvarnost sta nas izučila, da smo in znamo razlikovati zrno od plevla, da znamo bedeti nad tokom, ki odnaša usedline tistega, kar ne spada v naše družbeno dogajanje. Zato ostajamo neomajni tudi takrat, ko bi nekateri hoteli zajeziti tok našega napredka.

Srp in kladivo — simbola delavskega razreda — dobivata neomajne razsežnosti v socialistični demokraciji samoupravljanja in delegatskih odnosov, postajata simbola množice, ki zavestno sprejema vodilno vlogo Zveze komunistov v vseh središčih in to s težo argumentov, ne pa s postavljanjem nad enakopravne notranje odnose. Ko poslušamo besede delegatov iz vse domovine, nas prevevajo občutki, kot da govorijo tisto, o čemer se pogovarjamo v neštetihih središčih. Čeprav imajo morda besede svečanejši ton, čeprav je okolje bolj praznično, pa njihov pomen ni odtujen našemu vsakdanu: kako ustvariti materialne temelje, kako skupaj priti do globine samoupravljanja, kako izoblikovati delovnega človeka in občana, da bo zavestni nosilec pobud v procesu ustvarjanja in delegatskega odločanja? Odgovore na ta vprašanja ne iščemo izven naše stvarnosti, zato želimo z 8. kongresom naše partije doseči še nekatere stvari, ki bodo zavestne nosilke pobud, trdnejši temelj v našem razvoju, trdnost naše svobode, mednarodnega ugleda in politike, ki bo združevala, zmanjševala razlike v sodobnem svetu in omogočala to, da bodo naša številna hotenja vodila k enemu samemu cilju: trdno oblikovani množici delovnih ljudi in k bistvu samoupravljanja kot edinega pogoja socialističnega napredka naše edinstvene družbene stvarnosti.

Urednik

OB ZAKLJUČKU I. MANDATA DELEGATSKE SKUPŠČINE

Z današnjim skupnim zasedanjem vseh treh zborov občinske skupščine Domžale zaključujemo naše delegatsko delo v prvem mandatnem obdobju. Ves čas mandata smo spremljali in analizirali delo in rast delegatskih odnosov, skušali smo popravljati kar je bilo slabo, iskali smo vedno nove oblike dela, da bi bilo naše delo resnično delegatsko, demokratično in da bi se približali osnovnemu načelu delegatskih in demokratičnih odnosov — odloča naj delavec in občan v svoji osnovni samoupravni enoti — TOZD in KS.

Obširno oceno o delovanju delegatskega sistema smo obravnavali na vseh ravneh. Kot kronika so te ocene ostale v našem osrednjem glasilu — Občinskem poročevalcu.

Za današnjo sejo ste prejeli tudi obširno in kvalitetno poročilo o družbeno-ekonomskem razvoju občine Domžale in o delu izvršnega sveta skupščine občine.

Vse to je prikaz dela, naporov, uspehov in neuspehov 4-letnega mandatnega obdobja, pa tudi obračun uspešnosti in neuspešnosti izvajanja srednjeročnega družbenega plana občine v letih 1976–1980.

Iz vsega tega obračuna našega dela smo si dali oceno za opravljeno delo in program tja do leta 1980. Težko je ocenjevati tako širino dela, oceni jo lahko samo najširša delegatska baza. To oceno smo dobili v udeležbi in izidih na volitvah. To je bilo najmasovnejše priznanje in zupanje v delegatsko življenje, bil je jasen in enoten odgovor vsem, ki so v novi delegatski sistem gledali z nezaupanjem ali z odporom.

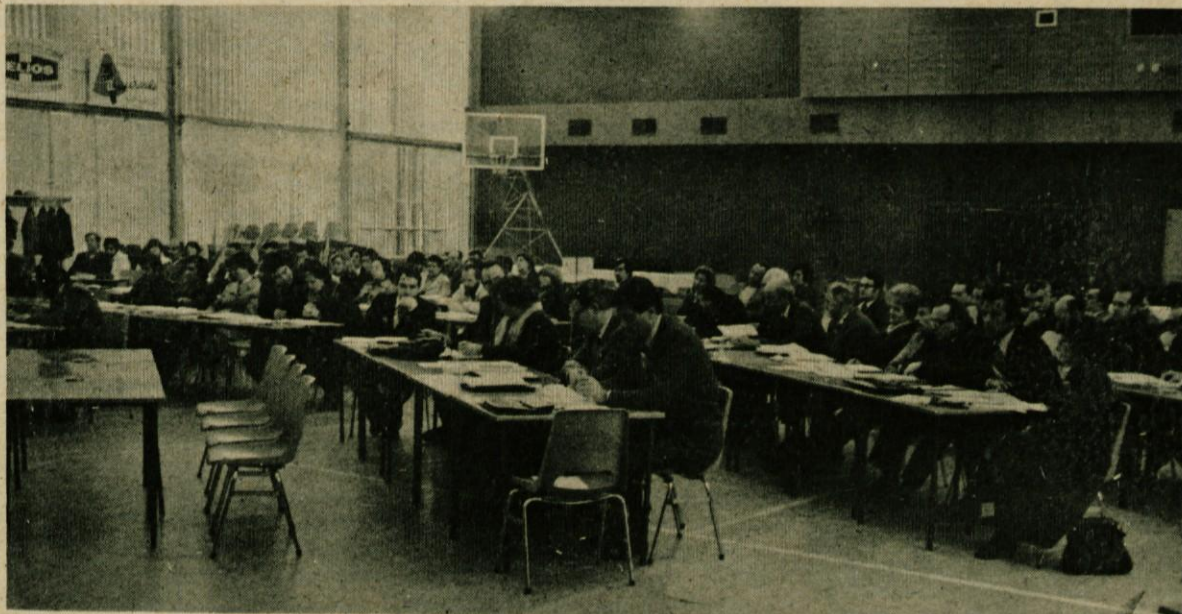
Prestali smo prvo preizkušnjo in pot pelje naprej k novim še globljim demokratičnim odnosom in k novim dosežkom na področju gospodarskega, družbenega življenja SLO in DSZ. Volilni rezultati so tudi nova, odgovorna zadožitev za izvršitev postavljenih planskih nalog.

Doseženi uspehi niso prišli sami od sebe. Mnogo trdega in upornega dela je bilo potrebnega, mnogo odrekovanja in zatajevanja lastnih in lokalnih interesov je bilo potrebnih za usklajevanja, ogromno trdnih in mirnih živcev, strpnosti pa dobre volje in poštenja je bilo potrebno pri stalnem medsebojnem dogovarjanju. To ljudi izčrpa, jih pa tudi vzgaja v odgovorne, družbene delavce in delegate.

Skozi vse to ste morali vi delegati, pa tudi velika večina delavcev in občanov. V tej 4-letni vsakodnevni delegatski šoli pa so bili tudi samoupravni organi ZD in KS, strokovne službe v OZD in pri skupščini občine, trdo šolo imajo za seboj vodje delegacij SIS, predsedstvo in IS skupščine občine, Delavske univerze, prav tako so opravile svoje široko in odgovorno delo DPO, ki so steber novih delegatskih odnosov in socialistične demokracije.

Vsem vam se ob zaključku mandata in delegatske šole najlepše zahvaljujem, ob tem pa želim, da bi svoje znanje prenašali v življenje tudi v bodoče kot delegati in kot delavci in občani.

(Iz govora predsednika skupščine občine Jerneja Leniča).

Na zadnjem zasedanju vseh treh zborov delegatske skupščine so delegati med drugim poslušali tudi poročilo o izvajanju družbenega plana in o delu upravnih organov, izvršnega sveta in samoupravnih teles

V DANAŠNJI ŠTEVILKI OBLJAVLJAMO:

- Ob 8. kongresu ZKS
- Ob zaključku I. mandata delegatske skupščine
- Odgovori na delegatska vprašanja

PREDKONGRESNA AKTIVNOST V OBČINI

Delegati za 8. kongres ZKS:

Franc Arnuš

Lado Škrjanec

Marija Ivkovič

Miroslav Birk

Gizela Rihtar

Občinska konferenca ZKS Domžale je na svoji 3. seji razpravljala o predkongresni aktivnosti v naši občini, izvolila delegata za 11. kongres ZKJ in potrdila kandidatne liste za organe ZKS in ZKJ ter sprejela program dela aktiva komunistov-delavcev v naši občini.

V uvodni razpravi je sekretar komiteja obč. konference ZK Milan NARAT poudaril, da je bilo obdobje pred kongresom v naši občini dokaj razgibano. To obdobje se je začelo že s 1. sejo občinske konference, ki je bila sredi novembra lanskega leta na Viru in kjer so bili sprejeti mnogi zaključki za delo komunistov na vseh toriščih dejavnosti. Sprejeta stališča izhajajo iz tistega dela, ki ga morajo člani ZK opraviti pri sprovanju zakona o združenem delu, pri sistemu nagrajevanja, samoupravne organiziranosti, svobodne menjave dela in tudi kadrovske krepitve same Zveze komunistov.

Veliko je bilo v tem obdobju narejenega pri političnem delu, saj je Kardeljeva študija doživela široko razpravo v mnogih sredinah in bila tudi vodilo v kadrovskih pripravah na same delegatske volitve. Ravno tako so bili na široko obravnavani osnutki dokumentov za 8. kongres ZKS in to predvsem z vidika uveljavljanja delavca v združenem delu pri utrjevanju sistema nagrajevanja.

Krepitev krajevnih skupnosti in subjektivnih sil v tem delu, je bila

prisotna v mnogih KS, ki je istočasno sprožila zavestno akcijo za krepitev članstva ZK. V mnogih sredinah je bila opravljena ocena idejnopolitičnih razmer in odstranjeni nekateri negativni pojavi, ki so v preteklosti slabili akcijsko enotnost osnovnih organizacij ZK.

Volitve so bila velika kadrovska domena članov ZK in velika udeležba pomeni tudi potrditev pravih usmeritev pri nadaljnjem razvoju delegatskega sistema. V ta sklop pa spada tudi zelo široka razprava o statutarnih spremembah v ZK, kjer bo prišla do izraza večja neposredna povezanost osnovnih organizacij z občinsko organizacijo in s tem do mnogih novih in neposrednih pobud iz TOZD in KS.

Delegati za 8. kongres ZKS so predstavili svoje teme, s katerimi bodo sodelovali na kongresu.

1. BIRK Miroslav: Delavec v OZD-odgovoren gospodar svojega dela.
2. ARNUŠ Franc: Odnos delavske skupnosti skupnih služb in TOZD.
3. ŠKRJANEC Lado: Kako uresničujemo zakon o združenem delu v materialni bazi in luči informiranja?
4. RIHTAR Gizela: Organiziranost ZK v delovni organizaciji Industrije.
5. IVKOVIČ Marija: Odnosi v svobodni menjavi dela med materialno bazo in samoupravnimi interesnimi skupnostmi.

Vse teme so bile obravnavane v posameznih sredinah in so dobile podporo ter verifikacijo tudi na občinski konferenci. Za delegata za 11. kongres ZKJ je bil na podlagi tajnih volitev soglasno izvoljen MILAN NARAT, sekretar komiteja Občinske konference ZKS Domžale.

Konferenca je potrdila vse predloge za vodilne funkcije v ZKS in ZKJ in sprejela tudi predloženi program dela aktiva delavcev – komunistov v naši občini.

V naslednji številki našega glasila bomo obširneje pisali o razgovoru, ki ga pripravljamo z našimi delegati na 8. kongresu ZKS.

ar.

KONFERENCA ZRVS OCENILA SVOJE DELO

Delegati krajevnih konferenc ZRVS so se 22. marca zbrali na redni konferenci in ocenili svoje delo za zadnje štiriletno obdobje. Konferenci so prisostvovali tudi sekretar RO ZRVS Bojan Fertin, predsednik SOB Jernej Lenič, sekretar komiteja ZKS Domžale Milan Narat, predsednica OK SZDL Marija Ivkovič, predsednica OK ZSMS Vera Grošelj, predsednik Obč. odbora ZZB NOV Alfonz Avbelj in predstavnik ZRVS občine Kamnik tov. Pintarič.

Konferenco je vodilo delovno predsedstvo: Karel Kušar – predsednik in Bojan Krištof, Janko Ukmar, Zvone Poje ter Maks Zajc kot člani. Uvodno poročilo je podal predsednik Bojan Krištof, ki se je zadržal še na nekaterih vprašanjih, ki so bila sicer nakazana v obsežnem poročilu, ki so ga prejeli delegati pred konferenco, pa jih je ponovno izpostavil kot osnovo za razpravo. Zadržal se je predvsem pri kadrovskih vprašanjih, o posameznih velikih uspehih in tudi nekaterih pomanjkljivostih ter o bodočem povezovanju na področju SLO.

V razpravi so mimo Vere Grošelj, ki je pozdravila konferenco v imenu družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine, delovali še: Milan Narat, Dimitrije Deletič, Stane Česen, Vinko Cedilnik, Milorad Popovič, Anton Gabrič, Bojan Fertin, Bojan Krištof, Karel Kušar, Ivo Sonc, Janko Ukmar in Miha Bernot.

Iz plodne razprave so se oblikovali tudi zaključki, ki jih je konferenca sprejela kot izhodišče za svoje delo v bodoče. Konferenca je na podlagi novih pravil izvolila tudi 31-člansko predsedstvo, za predsednika ing. Janka Ukmarja, za podpredsednika Bojana Krištofa, sekretarja Miha Bernota in za bla-

gajnika Jožeta Pogačnika. Poleg tega je konferenca neposredno izvolila tudi odbor za kontrolo materialno-finančnega poslovanja in samoupravno sodišče.

Ob zaključku je konferenca sprejela PROGRAMSKE NALOGE ZRVS IN ZAKLJUČKE:

1. Načrtovanje in izvajanje programa splošno vojaškega usposabljanja in idejnopolitičnega izobraževanja RVS ter povezovanje z vsemi obrambnimi strukturami in družbenopolitičnimi organizacijami, krajevnimi skupnostmi ter delovnimi organizacijami, da bi:

– programiranje z naštetimi dejavniki zagotavljalo usklajene programe in delovne načrte vseh organizacij ZRVS po vseh elementih splošno vojaške strokovnosti, praktične usposobljenosti ter idejnopolitične naravnosti;

– proces vzgojno obrambne in izobraževalne dejavnosti bil celovit, vpeljan povsod, povezan z delom ZRVS in povezan z obrambno sposobnostjo delovnih ljudi in vsega prebivalstva.

2. Dopolnilni programi splošno vojaškega usposabljanja in idejnopolitičnega izobraževanja v krajevnih organizacijah ZRVS morajo biti praktičnega značaja, povezani tudi z obveznim programom in naj bi vsebovali: priprave za urjenja na zemljišču, priprave za izpite, urjenja v streljanju, ogled sodobnejše vojaške tehnike in oborožitve, seznanjanje z zemljiščem itd.

Predsedstvo občinske konference bo podprlo akcijo za dodelitev avtomatičnega orožja s strani JLA – strelskim organizacijam, da bi tako to orožje bilo dostopno tudi našim organizacijam in da bi se s tem popestril pouk in urjenje s to oborožitvijo.

3. Pri idejnopolitičnem (Nadaljevanje na 3. strani)

Delovno predsedstvo na redni konferenci Občinske organizacije ZRVS.

(Nadaljevanje z 2. strani)

izobraževanju RVS je potrebno programe ZRVS uskladiti s programi izobraževanja drugih družbenopolitičnih organizacij in RVS vključevati v idejnopolitični izobraževalni proces z ostalimi delovnimi ljudmi.

4. Še nadalje je potrebno delovati na širjenju družbene aktivnosti in krepitvi ljudske obrambe in družbene samozščite pri rezervnih vojaških starešinah v drugih sredinah in s tem krepiti uresničevanje koncepta splošnega ljudskega odpora.

5. Krajevne organizacije naj ponovno preverijo organiziranost aktivov v KS, šolah in delovnih organizacijah. Poskrbeti je potrebno,

še naprej voditi že vpeljšano akcijo na vključevanju RVS v organizacijo ZKS ter v ta namen sklicati posebno sejo občinskega komiteja ZKS z občinskim vodstvom ZRVS ter se s sekretarji aktivov ZK dogovoriti za razširitev akcije za sprejem naših članov v ZK.

10. Dosledno se bo izvajala kadrovska politika na vseh ravneh, ker bo s tem zagotovljena tudi stalnost dela in usposabljanja.

Poznavanju članstva posvetiti v bodoče več pozornosti z osebnimi stiki in uvajanjem evidence o družbenopolitični in družbeni dejavnosti RVS, o njihovem angažiranju v samoupravnih organih in delegatskem sistemu, kar naj bi v bodoče poleg dosežkov pri nadaljnjem

Svetom za LO, varnost in družbeno samozščito prizadevati, da se bo začelo načrtno delo tudi na tem področju.

15. Največjo pozornost bo moralo občinsko vodstvo ZRVS posvetiti stalnemu stiku in nudenju pomoči, vodstvom krajevnih organizacij ZRVS, saj bo le tako mogoče realizirati vse naloge, ki se postavljajo pred celotno organizacijo in pred vse nosilce obrambnih priprav v občini.

16. Z akcijo „Našo obrambo v vsako družino“ je potrebno doseči to, da bodo vsi nosilci te akcije delovali skladno na občinski ravni in da bodo pomagali odborom za LO in DS v krajevnih skupnostih.

Posebej se poudarja naloga krajevnih organizacij ZRVS in enot TO, za pridobivanje novih naročnikov iz vrst svojih članov in pripadnikov, ki še niso naročniki, saj ta revija predstavlja osnovno gradivo za njihovo strokovno in politično izobraževanje.

17. Področje informativno pro-

pagandne dejavnosti bo zajelo vse tisto, kar bo pomembno pri nadaljnji krepitvi same organizacije ZRVS in celotne dejavnosti tudi ostalih obrambnih struktur v okviru priprav na vseljudo obrambo.

Poskrbeti bo treba za takšno informiranost, ki bo zagotavljala resnično stanje in usmerjenost na področju splošnega ljudskega odpora.

18. Ob letošnjem srečanju rezervnih vojaških starešin Jugoslavije, ki bo od 2. do 4. julija v SR Sloveniji in ob katerem bo soudeležena tudi naša občina kot gostitelj ene skupine, se občinskemu vodstvu ZRVS postavlja zahtevna naloga v zvezi s pripravami in organizacijo tega srečanja v naši občini.

Poleg tega pa nam je naložena naloga za organizacijo udeležbe naših članov na osrednjem srečanju RVS Jugoslavije in osrednji slovenski proslavi v Suhi krajini posvečeni 35-letnici Kočevskega zborna, ustanovitvi petih Slovenskih divizij in dveh korpusov na območju Slovenije pred 35. leti.

Delegati so na redni konferenci ZRVS ocenili štiriletno delo in sprejeli program in smernice nadaljnjega dela

da bodo aktivni RVS zaživel in našli vsebino dela ter bili krogu, kjer delajo v pomoč pri obrambnih pripravah, kakor tudi v pomoč svojim organizacijam.

6. Vodstva krajevnih organizacij in aktivni RVS v krajevnih skupnostih morajo biti stalno povezani z DPO na svojem območju ter sodelovati pri razreševanju vseh vprašanj in problematike s področja obrambnih priprav.

7. Posebno pozornost naj tudi v bodoče organizacije ZRVS posvečajo sodelovanju z organizacijami ZSMS pri obrambnovzgojnih aktivnostih, v skupnih pohodih ob spominskih obeležjih NOV ter v raznih tekmovanjih v cilju obrambnega usposabljanja mladih.

8. Obrambni dnevi na šolah, na mladinskih delovnih akcijah ter organiziranju pohodov v sodelovanju z ZZB NOV in obujanju tradicij narodnoosvobodilnega boja, bo tudi v bodoče potekalo v znamenju krepitve obrambne sposobnosti mladih in vsega prebivalstva.

Obrambni dnevi morajo dobiti širše obeležje, načrtovati jih je treba enotno v sodelovanju s šolskimi vodstvi. V bodoče je treba razmisliti možnost načrtovanja obrambnih dnevov skupaj z odbori za LO in DS krajevnih skupnosti, ker bo le tako mogoče pritegniti k tej obliki obrambne vzgoje tudi ostale občane v posameznih krajevnih skupnostih.

9. Zaradi izboljševanja politične strukture ZRVS, bo potrebno

usposabljanju bilo merilo pri ocenjevanju rezervnih vojaških starešin.

11. Glede kadrovanja mladih za šole rezervnih oficirjev, za vojaške poklice ter za sprejem mladih v ZK, je potrebno voditi enotno akcijo tudi prek osnovnih organizacij ZK in občinske konference ZSMS. Tako ne bo prihajalo do tega, da bi posamezniki odklanjali sprejem v ZK, s tem ko so predvideni za ŠRO. Pri tem delu morajo sodelovati KK SZDL in še naprej voditi akcijo z ostalimi DPO za kadrovanje mladih v ŠRO.

12. Vse dosežke ZRVS, ki so razvidni iz poročila je potrebno vključiti v oceno predkongresne aktivnosti, saj le-te predstavljajo tisto družbenopolitično dejavnost, ki je prisotna na območju občine in ki jo ne moremo pustiti ob strani.

13. Čeprav v zadnjem letu ugotavljamo bistvene premike v sodelovanju med Štabom TO in ZRVS, bo potrebno v bodoče konkretno načrtovati posamezne naloge, saj bodo s tem doseženi večji rezultati pri usposabljanju in ne bo prihajalo do istočasnih akcij obeh organizacij.

14. V občini se je nadalje potrebno prizadevati, da se najde ustrezna rešitev za primerno lokacijo strelišča, katerega pogrešajo vse obrambne strukture: Štab TO, ZRVS, strelske organizacije, milica in šole.

Zaradi tega se morajo vsi zainteresirani dejavniki v občini skupaj s

NAŠ RAZGOVOR

Današnji razgovor smo posvetili novoizvoljenemu predsedniku Občinske konference ZRVS Domžale tovarišu Janku UKMARJU, inženirju organizacije dela v delovni organizaciji Induplati. Tovariš Ukmar bo v prihodnjih štirih letih vodil organizacijo ZRVS v naši občini in skušal z novoizvoljenim predsedstvom in izvršnim odborom realizirati mnoge naloge, ki so postavljene pred to organizacijo. Čeprav mnogi poznamo Jankota zaradi tega, ker je delal na mnogih področjih, pa ga skušamo z našim razgovorom predstaviti vsem našim bralcem. Zaradi tega smo se obrnili nanj, da nam odgovori na nekaj vprašanj in se s tem tudi sam predstavi skozi dejavnost organizacije, ki jo bo vodil v prihodnjem obdobju.

VPRAŠANJE:

Na zadnji konferenci ste bili izvoljeni za predsednika ZRVS. Katere naloge bo morala organizacija najprej utrditi in kakšen program bo morala izvajati pri teoretično-obravnem usposabljanju in pri idejno političnem delu?

ODGOVOR:

Že na konferenci sem povedal, da ima novo vodstvo naše organizacije težko nalogo. Ohraniti mora namreč dokaj visok ugled, ki ga ima v občinskem, republiškem in celo zveznem merilu zaradi dosedanje aktivnosti.

Konferenca je izoblikovala in sprejela zelo dobre zaključke in smernice za bodoče delo. Izdvojim lahko poudarek na krepitvi samostojnosti novih vodstev ZRVS v krajevnih skupnostih pri programiranju in izvajanju nalog. Veliko dobronamernih pripomb je bilo danih na obliko strokovne vzgoje. Program, načrtovan „od zgoraj“, je res nekoliko tog in preveč šolski. Naša organizacija se pomlajuje. Fantje, ki prihajajo iz šol za rezerv-

Novoizvoljeni predsednik Občinske konference ZRVS Ukmar ing. Janko

ne starešine so teoretično dobro podkovani. Manjka pa jim praktičnih veščin in podrobnega spoznavanja terena naše in sosednjih občin. Pri idejnopolitičnem izobraževanju naj ne bi bilo sprememb. Izbrana predavanja politično-vojaškega značaja so bila vedno dobro obiskana in sprejeta.

VPRAŠANJE:

Povezava med vsemi obrambnimi strukturami je v sedanjem času osnova za nadaljnji razvoj koncepta splošnega ljudskega odpora. Kako v to dejavnost vključiti predvsem mlade in kakšne naj bi bile te oblike dela?

ODGOVOR:

Trdim, da mladina z izrednim zanimanjem in veseljem sprejema spoznanja iz obrambne vzgoje. Vse pogoje ima predvsem mladina višjih razredov osnovnih šol, vseh srednjih šol in mladina v delovnih brigadah. Šolska vodstva rada spre-

(Nadaljevanje na 4. strani)

NAČRTI ZA PRAZNOVANJE LETA 1979

Na pobudo svetov Krajevne skupnosti KRTINE in DOBA je bil v soboto, 1. aprila širši sestanek občanov, ki živijo v zaselkih Trojica, Žeje, Laze Brezovica, Rače in Račni vrh. Na tem sestanku so bili navzoči tudi predsednik skupščine Jernej Lenič, predsednik občinskega odbora ZZB NOV Alfonz Avbelj, član IS skupščine občine Jakob Zanoškar, nekdanji sekretar KPS Kamnik Marjan Zupančič in mnogi nekdanji politični delavci in sedanji predstavniki družbenopolitičnih organizacij, vodstva obeh KS in društev.

Osnovna tema razgovora je bila osrednja občinska proslava leta 1979, ob 35-letnici požiga Trojice in okoliških vasi in ureditev ceste v te znane partizanske kraje.

To območje je znano iz časa NOB, je v svojem pozdravnem nagovoru poudaril predsednik sveta KS Dob Jože Orehek, saj so znani kraji Brezovica, Gorjuša, Hrastovec, Judeževa domačija, Viševk, Oklo in Trojica ter Dolenje, tista mesta, ki so neposredno povezana z mnogimi dogodki v času NOB. Poleg tega pa je to območje poznano tudi po bogatem kraškem podzemnem svetu z mnogimi lepotami in ustrezno tudi za razvoj kmečkega turizma, ki pa še ni našel pravega mesta, po besedah Staneta Stražarja.

Občani so v preteklih letih veliko naredili pri komunalnem urejanju teh krajev, predvsem s cestno povezavo, napeljavo vodovoda, ki sicer še ni povsod zgrajen, z gradnjo gasilskega doma in elektrifikacijo. Toda vse to ni zadržalo bega mladih v dolino in s tem tudi odprlo vprašanje obstoja posameznih kmetij.

V živahni razpravi so prišli do izraza naslednji zaključki:

1. Nadaljevati s že začetimi organizacijskimi pripravami, da bi bila osrednja občinska proslava ob občinskem prazniku leta 1979 na območju Trojice oziroma Žej, saj bi ta proslava pomenila dostojno slovesnost ob 35. ob-

letnici požiga Trojice in okoliških krajev;

2. v ta namen začeti s široko akcijo, da se uredi cesta preko Gorjuše do teh krajev, saj bi se s tem zmanjšalo odseljavanje ljudi s tega predela;
3. pospešiti akcijo, da se obnovijo nekateri pomembni zgodovinski kraji, kot je nekdanja tiskarna v Viševku;
4. aktivirati gradbeni odbor, ki bo pripravil vse potrebno za rekonstrukcijo ceste in začeti z akcijami zbiranja samoprispevka in zbiranja finančnih sredstev za ta dela.

Dela na tem področju so se že začela in tudi sami prebivalci so pripravljene pomagati pri urejanju okoli 4 km dolge cestne povezave. Sami so pripravljene zbrati 90 milijonov S din, poleg tega pa so se že začeli pogovarjati z Gozdnim gospodarstvom, Jamarskim in Gasilskim društvom, Kartonažno tovarno Ljubljana in seveda z obema svetoma KS v Krtini in v Dobu. Nadaljnja akcija pa bo usmerjena na iskanje potrebnih sredstev tudi pri Komunalni skupnosti in ostalih, ki bi morali sodelovati pri osrednji proslavi in pomagati temu predelu, ki je brez dvoma v naši občini med najmanj razvitimi, pa ima vendarle velik zgodovinski pomen, saj je NOB v tem predelu bil vedno prisoten in tudi zavest ljudi je ostala neprestano na strani napredka. Vsi prisotni so bili prepričani, da je mogoče izvesti vse začrtane akcije, saj so ob podpori družbene skupnosti pripravljene prispevati mnogo, največ, kar je v njihovi moči. Ni jih strah pred velikimi nalogami in pričakujejo, da bodo leta 1979 praznovali na tem območju in uredili tudi tako potrebno cestno povezavo.

To pa jih obvezuje tudi sprejeti sklep, da bodo še bolj poživili delo gradbenega odbora in navezali stike z vsemi tistimi, ki bi jim lahko pomagali pri njihovem delu.

Kušar

(Nadaljevanje s 3. strani)

jemajo pomoč naših organizacij, ker največkrat nimajo v svojem sestavu rezervnih starešin. Za izvedbo vzgoje je zelo primeren kakšen od športnih dnevo. Mladina je treba peljati v naravo, jo seznaniti z osnovami orientacije, gibanja s pomočjo karte in busole, z osnovami topografije ter zvez. To so veščine, ki tudi sicer pridejo človeku v življenju velikokrat prav, zlasti v planinstvu, pomorstvu, lovu, nabitju gozdnih sadežev in podobno. Zelo „vžge“ tudi razstava pehotnega orožja, s katerim so oborožene naše teritorialne enote.

VPRAŠANJE:

Kakšen bi moral biti po vašem mnenju rezervni vojaški starešina,

da bi lahko aktivno sodeloval v načrtovanih obrambnih pripravah?

ODGOVOR:

Smatram, da mora biti na tekočem s političnimi gibanji doma in v svetu. Znanje mu morajo biti doktrine zahoda, vzhoda in neuvršenih. Spremljati mora razvoj vojaških znanosti in tehnike. Temu primerno se mora izpopolnjevati v taktiki, poveljevanju in vodenju enot. V primeru morebitne agresije mora biti sposoben popeljati svojo enoto na izvršitev bojne naloge v času, ki se šteje za ura, ne dnevi.

Razgovor pripravil K. K.

RAZPORED

KURIRČKOVE POŠTE ZA LETO 1978 „PROGA K“ (GESLO: KOMUNIST – KONGRES)

PIONIRJI naše občine bodo letos prejeli kurirčkovo pošto kot običajno od pionirjev občine Kamnik in sicer 26. aprila 1978 ob 11. uri pri osnovni šoli Olge Avbelj Homec, kjer bo tudi svečan sprejem s programom.

Takoj po zaključku programa bodo pionirji te šole kurirčkovo pošto predali pionirjem Osnovne šole Radomlje in sicer ob 13. uri pred šolo Radomlje. Tu KURIRČKOVA TORBA PRENOČI:

3. maja 1978 pionirji omenjene šole ponesejo pošto v Rafolče, kjer jo predajo pionirjem Osnovne šole Brdo in sicer ob 10. uri. Šola Brdo naj organizira poleg glavne proge še lokalne iz Blagovice ali Krašnje.

Še isti dan ponesejo pionirji Osnovne šole Brdo kurirčkovo pošto do BOBOVNICA, kjer jo predajo pionirjem Osnovne šole Moravče in sicer ob 14. uri na kraju kot običajno. KURIRČKOVA POŠTA PRENOČI V MORAVČAH.

Dne 4. maja 1978 pionirji Osnovne šole Moravče ponesejo kurirčkovo pošto skozi Moravče na VRHPOLJE, kjer jo predajo pionirjem Osnovne šole Vrhpolje ob 9. uri.

Pionirji Osnovne šole Vrhpolje ponesejo kurirčkovo pošto do „SOKLIČA“, kjer jo predajo pionirjem (ob 12. uri) šole Krtina.

Pionirji Osnovne šole Krtina ponesejo kurirčkovo pošto pred svojo šolo in jo predajo pionirjem iz Osnovne šole Martin Koželj DOB ob 14. uri.

Pionirji Osnovne šole Dob ponesejo kurirčkovo pošto preko Doba na „ŠUMBERK“, kjer jo predajo pionirjem Osnovne šole Šlandrove brigade Domžale, predaja je ob 16. uri pred spomenikom talcev pod ŠUMBERKOM, kot običajno.

KURIRČKOVA POŠTA PRENOČI V ŠOLI ŠLANDROVE BRIGADE V DOMŽALAH. Dne 5. maja 1978 pionirji Osnovne šole Šlandrova brigada, Domžale ponesejo kurirčkovo pošto pionirjem Osnovne šole VENCLJA PERKA Domžale in jo predajo na dvorišču šole ob 10. uri.

Pionirji Osnovne šole VENCLJA PERKA Domžale predajo kurirčkovo pošto pionirjem osnovne šole JOSIP BROZ TITO Domžale na dvorišču omenjene šole ob 12. uri.

Pionirji te šole ponesejo kurirčkovo pošto do GROBLJ, kjer jo predajo v drevoredu pionirjem osnovne šole Mengeš, in sicer je predaja ob 15. uri.

KURIRČKOVA POŠTA PRENOČI V ŠOLI V MENGŠU.

Dne 8. maja 1978 pionirji Osnovne šole Mengeš ponesejo kurirčkovo pošto do šole TRZIN, kjer jo predajo pionirjem omenjene šole na dvorišču ob 10. uri.

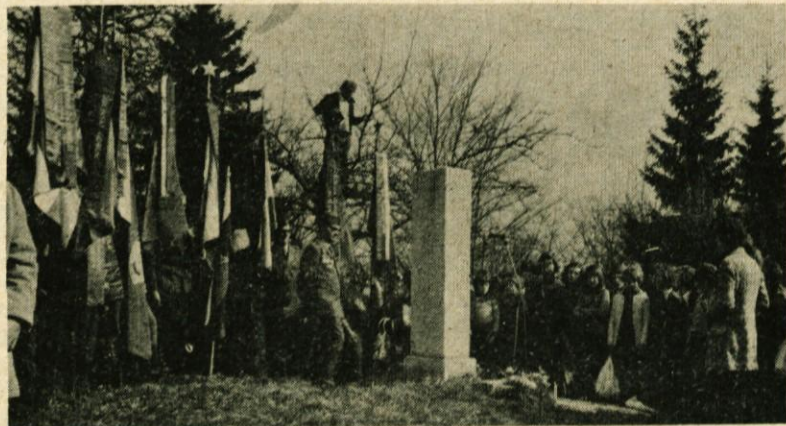
Pionirji Osnovne šole TRZIN ponesejo kurirčkovo pošto pionirjem Osnovne šole Dragomelj (gredo mimo posestva Pšata in izvršijo predajo, kot običajno na križišču ceste – odcep posestvo Pšata in cesta Domžale – Dragomelj) in sicer ob 13. uri.

Pionirji Osnovne šole Dragomelj ponesejo kurirčkovo pošto skozi Dragomelj, Pšata in Bišče in jo predajo ob 15. uri na mostu v Biščah, pionirjem Osnovne šole Karel Destovnik Kajuh Ihan, kjer tudi prenoči.

Dne 9. maja 1978 pionirji osnovne šole Ihan ponesejo kurirčkovo pošto pionirjem Osnovne šole Dol, občina Bežigrad. Predajo izvršijo v Dolu pred šolo ob 11. uri.

Razpis in časovni razpored je dokončen. Ne pozabite na GESLO ob sprejemu in predaji kurirčkove pošte.

OBČINSKA ZVEZA DPM
DOMŽALE

Pri spomeniku na Oklem je bila spominska svečanost, na kateri so sodelovali številni borčevski prapori, mladina in občani

ŽIVLJENJE V DOMU UPOKOJENCEV

Sredi mesta Domžal je zrastel najmodernejši Dom upokoencev v Sloveniji oz. Jugoslaviji, v katerem so dobili prepotrebni prostor naši starejši občani. Končno je le prevladala zdrava miselnost, da tudi starejši ljudje sodijo v normalno, urbanizirano mestno okolje.

Društvo prijateljev mladine iz Domžal že vrsto let organizira v domu prihod Dedka Mraza z bogatim kulturnim programom ob sodelovanju učencev Glasbene šole in Osnovne šole Venclja Perka. Za naše stanovalce je to veliko veselje, saj imajo ob tem občutek, da kljub starosti, še vedno nekdo misli nanje.

V starih prostorih doma so bili pogoji za prireditve neustrezni, v novem domu pa imamo dovolj veliko jedilnico, kjer lahko prirejamo razne proslave in srečanja.

Tudi za 8. marec smo skupno pod vodstvom Francke Pezdir in Vinka Cedilnika organizirali proslavo našim ženam. Mnoge od teh mamic so izjavile, da je za njih to prvo praznovanje 8. marca, češ, da doma niso imele časa za razvedrilo in praznovanja.

V petek 17. februarja pa je z več kot enournim programom naše oskrbovance zabaval Pevski zbor Društva upokoencev iz Domžal.

V četrtek dne 23. februarja 1978 je vodstvo doma organiziralo razgovor s svojci oskrbovancev. Po načelih zakona o združenem delu naj se uporabniki storitev neposredno ali posredno soočajo z izvajalci storitev. Na podlagi teh izhodišč se je dom odločil, da bo redno organiziral razgovore s svojci stanovalcev, na katerih naj predvsem svojci iznašajo določene pomanjkljivosti in zapažanja pri opravljanju naših uslug. Razgovora sta se poleg strokovnih delavcev doma udeležila oba domska zdravnika dr. Kovač in dr. Štrus. Razgovoru so prisostvovali tudi delegati domske skupnosti stanovalcev.

Ob končni analizi smo delavci doma ugotovili, da so taka srečanja zelo pozitivna. Ne bom omenjal pohval in priznanj, ki so jih svojci namenili kolektivu, vendar je dejstvo, da sami uporabniki čutijo pravičen odnos delavcev doma do oskrbovancev. Vse to nas še toliko bolj vspodbuja in zavezuje, da smo vsi delavci doma dobri gospodarji družbenih sredstev in da imamo strokovni delavci doma kontinuirano skrb za vzgojo novih kadrov, ki prihajajo v dom iz drugih delovnih področij, kar bo osnova za nemoteno poslovanje. Krajevna skupnost in Krajevna konferenca so-

TUDI PRI NAS JE BILO PRIJETNO

Tudi v Trzinu so otroci pripravili svojim mamicam in delovnim ženam prijetno proslavo ob njihovem prazniku

Krajevna konferenca SZDL in krajevni odbor Rdečega križa v Krajevni skupnosti Dob sta se odločila, da tudi letos pripravita krajslovesnost za vse ženske v naši krajevni skupnosti. Veliko žensk se je zbralo v avli osnovne šole Martina Koželja v Dobu, ki so z veseljem prisluhnille pozdravnim besedam predsednika KS Dob, ki je na kratko orisal pomen in vlogo delovne žene v naši socialistični samoupravni družbi. Sledil je kulturni program, v katerem so

sodelovali učenci osnovne šole in predstavnici osnovne organizacije ZSMS, ki so se predstavili s pesmi, recitacijami in odlomki iz Cankarjevih del o materi. Nastopil je tudi otroški pevski zbor šole.

Po končani prireditvi so učenci vse ženske obdarili s šopki spomladanskega cvetja in čestitkami, nato pa je bilo kratko, a prijetno tovariško srečanje, v katerem so bile vse obiskovalke tudi skromno pogočene.

V.G.

Ostarele občanke in občani v Domu upokoencev se mnogokrat zberejo v skupnem prostoru, kjer razpravljajo o življenju in delu in pogojih življenja v Domu

Vodstvo zbora je za to priliko izbralo resnično priljubljene domače in narodne pesmi. Marsikateri od poslušalcev je dvignil svoj glas in zapel skupno z zborom, nekaterim pa se je od veselja odtrnila solza.

Pevci so s svojim obiskom prinesli v dom prijetno razpoloženje tudi za tiste, ki imajo začetne težave pri vključevanju v domsko življenje. Srečanja zunanjih in domskih upokoencev se je udeležil tudi tov. Ivan Redenšek, predsednik Društva upokoencev iz Domžal, kateri je prisotnim zaželel veliko zdravja in čimboljše počutje v prijetnem okolju.

cialistične zveze delovnega ljudstva Domžale se zavedata, da imata svoje krajanje tudi v domu, zato sta se odločili, da sta imeli svojo sejo v novem domu. Ob obisku so si delegati ogledali nove prostore in se istočasno pogovarjali s stanovalci doma.

V imenu stanovalcev in delavcev doma se vsem naštetim obiskovalcem, ki so s svojim prihodom popestrili naš vsakdan, pristrčno zahvaljujem in želim, da nas po vaši možnosti še obiščete.

Franc Gostinčar

IZ BLAGOVICE

V soboto, 11. februarja, so člani KPD Blagovica pod vodstvom Svetlane Makarovič pripravili večer Prešernovih pesmi. Marsikoga je v kulturni dom pritegnilo prav ime Svetlane Makarovič, prepričana pa sem, da nihče ni odšel razočaran.

Že sam začetek je bil nenavaden. V romantičnem vzdušju, ob prižiganju sveč in recitaciji pesmi 'Al' bo kal pognalo seme...', smo zagledali prijetno urejeno prizorišče. Na njem je naenkrat zaživel pred nami soldat, za njim pa še jezični dohtar in njegova oboževanka. Tudi z železno cesto smo se

peljali v mislih. Trepotali smo z Urško, ki jo je odpeljal povodni mož v svoje globine. Vsi, predvsem pa matere, smo čutili z nezakonsko materjo. Ob koncu pa smo se povselili s petelinčkom, ki je ungal lisico in si tako rešil življenje.

Že na začetku smo v kratkem nagovoru zvedeli, da ne bomo poslušali težkih, mogoče marsikomu nerazumljivih pesmi. Tako so člani KPD Blagovica na prijeten in dostopen način predstavili našega največjega pesnika. Želeli bi še več tako kvalitetno pripravljenih prireditev!

Marta Budau

Na Prešernovi proslavi v Blagovici je sodelovala tudi Svetlana Makarovičeva

Na podlagi 9. člena Pravilnika o upravljanju in gospodarjenju z združenimi sredstvi za usmerjeno in organizirano stanovanjsko gradnjo v občini Domžale, izvršilni odbor Zbora delegatov Samoupravne enote za graditev stanovanj – Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale, razpisuje

6. JAVNI NATEČAJ ZA PRIDOBITEV POSOJIL ZA STANOVANJSKO GRADNJO

NAMEN

Namen posojila je pospešitev gradnje stanovanj in s tem pospešeno odpravljanje stanovanjskega primanjkljaja ter pravilna razdelitev združenih sredstev za kreditiranje usmerjene in organizirane stanovanjske gradnje glede na pereče potrebe.

PRAVICA

Pravico udeležbe na tem natečaju imajo:

- organizacije, ki združujejo sredstva za usmerjeno in organizirano stanovanjsko gradnjo pri LB – Banki Domžale;
- delavci v teh organizacijah;
- delavci zaposleni pri zasebnih delodajalcih.

VIŠINA IN VRSTA POSOJILA TER POSEBNI POGOJI

Izvršilni odbor Samoupravne enote za graditev stanovanj razpisuje posojilo v skupni višini 19.700.000 din v letu 1978. Posojila iz tekočega priliva do konca leta bodo na razpolago za koriščenje v skladu z dotokom sredstev, razpoložljiva sredstva pa po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi posojila. Prioriteto koriščenja dodeljenih posojil določi izvršilni odbor. Razpisani posojilni znesek je namenjen:

1. 6.700.000 din za posojila delovnim organizacijam, ki izdružujejo sredstva in sicer za nakup ali gradnjo standardnih najemnih stanovanj.

Delovne organizacije morajo k prošnji za posojilo dostaviti srednjeročni plan za reševanje stanovanjske problematike delavcev. Organizacija, ki združuje sredstva za kreditiranje organizirane in usmerjene stanovanjske gradnje, lahko pridobi posojilo do višine 200 % združenih sredstev v preteklem letu oz. najmanj za eno stanovanjsko enoto.

Skupna sredstva, ki jih najame delovna organizacija in njeni delavci, ne smejo presežati višine, določene v prejšnjem odstavku. Odplačilna doba se izračuna po 14. členu Pravilnika o podeljevanju posojil.

2. 2.800.000 din za posojila delavcem organizacij, ki združujejo sredstva pa nimajo lastnega stanovanja ali imajo neustrezno stanovanje. Delavci lahko dobijo iz združenih sredstev posojila za nakup stanovanj v etažni lastnini do 60 % vrednosti ustreznega stanovanja po kupni pogodbi. Za ustrežno stanovanje se šteje stanovanje, ki je v mejah stanovanjskega standarda določenega z Odlokom o določitvi stanovanjskega standarda (Ur. vestnik št. 16/75).

V primeru, da najema posojilo več družinskih članov, pa posojila ne morejo presežati 60 % vrednosti ustreznega stanovanja po kupni pogodbi.

Prosilci za posojilo iz tega naslova morajo dostaviti naslednjo dokumentacijo:

- a) prošnjo za posojilo – obrazec se dobi pri Delovni skupnosti Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale, Ljubljanska 34, Domžale;
- b) potrdilo o številu družinskih članov (SOB);
- c) potrdilo o poprečnih mesečnih prejemkih zadnjih 6 mesecev za člane, s katerimi prosilec živi v skupnem gospodinjstvu;
- č) dokazilo o zagotovljenih lastnih sredstvih najmanj 20 % (potrdilo banke ali drugo);
- d) soglasje delovne organizacije za najetje posojila;
- e) izjavo, koliko kredita ima pri delovni organizaciji;
- f) potrdilo delovne organizacije o skupnem znesku administrativnih prepovedi za stanovanjska posojila;
- g) pogodbo ali predpogodbo o nakupu stanovanja;

Odplačilna doba je odvisna od mesečnega dohodka na družinskega člana oz. člana gospodinjstva, vendar ne more biti daljša od 20 let. Pri izračunu odplačilne dobe se upoštevajo obveznosti do anuitet že najetih stanovanjskih posojil.

3. 5.900.000 din za posojila za gradnjo ali nakup individualnih stanovanjskih hiš. Prosilci lahko dobijo posojilo iz tega naslova:

- a) če so zaposleni v organizaciji, ki združuje sredstva pri LB – Banki Domžale;
- b) če imajo najmanj 70 % vrednosti dvosobnega standardnega stanovanja ali v obliki zgrajenega objekta do III. faze ali če izvajajo adaptacijo, s katero se povečuje stanovanjska površina v okviru stanovanjskega standarda;
- c) če imajo veljavno tehnično dokumentacijo;
- d) če vsa posojila družinskih članov ne presegajo 250.000 din (vključno posojilo po tem pravilniku).

Prosilci za posojila iz tega naslova morajo dostaviti naslednjo dokumentacijo:

- a) prošnjo – obrazec se dobi pri Delovni skupnosti Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale, Ljubljanska 34, Domžale,
- b) kopijo ali fotokopijo gradbenega dovoljenja;
- c) potrdilo o poprečnih osebnih mesečnih dohodkih družinskih članov oz. članov gospodinjstva za zadnjih 6 mesecev;
- č) zemljiškoknjižni izpisek – v izjemnih primerih, kjer se zemljiškoknjižni izpisek ne glasi na ime prosilca, je potrebno priložiti še izjavo lastnika o dovolitvi vknjižbe posojila na njegovo nepremičnino;
- d) potrdilo o številu družinskih članov oz. članov gospodinjstva;
- e) soglasje delovne organizacije o najetju posojila;
- f) izjavo, koliko kredita ima pri delovni organizaciji;
- g) potrdilo delovne organizacije o skupnem znesku administrativnih prepovedi za stanovanjska posojila.

Odplačilna doba za posojilo za individualno stanovanjsko hišo se izračuna po določenih 11. in 12. členu pravilnika Samoupravne enote za graditev stanovanj. Pri izračunu odplačilne dobe se upoštevajo obveznosti do anuitet od že najetih stanovanjskih posojil.

4. 2.800.000 din za komunalno urejanje stavbnih zemljišč. Posojilo lahko najamejo organizacije, ki se ukvarjajo z nakupom in komunalnim urejanjem stavbnih zemljišč v okviru plana organizirane in usmerjene blokovne stanovanjske gradnje. Prošnji je potrebno priložiti program namenske porabe posojila. Odplačilna doba znaša 3 leta.
5. 1.500.000 din za posojila delavcem zaposlenih pri zasebnih delodajalcih za nakup standardnega stanovanja v etažni lastnini ter za gradnjo ali nakup individualne stanovanjske hiše, oz. adaptacijo s katero se povečuje stanovanjska površina. Pogoji za pridobitev posojila in zahtevana dokumentacija so enaki, kot pod točko 2 oz. 3 tega natečaja.

SPLOŠNI POGOJI

Obrestna mera za vsa posojila znaša 4 % za prvih 10 let, nakar se poveča še za 2 %.

ROK IN KRAJ

Vloge za posojila je treba dostaviti najpozneje v roku 30 dni od objave natečaja na naslov:

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE

Samoupravna enota za graditev stanovanj

Domžale, Ljubljanska 34 (bivši Dom počitka Domžale).

Izvršilni odbor bo o izidu natečaja obvestil udeležence po zaključku natečaja.

Rezultat natečaja bo javno objavljen v Občinskem poročevalcu.

Predsednik

Izvršilnega odbora Zbora delegatov
Samoupravne enote za graditev stanovanj
JANEŽIČ Peter, l.r.

ljubljska banka

o b j a v l j a **BANKA DOMŽALE**

da na podlagi sklepa delavskega sveta

PRODA

počitniški dom na Kolovcu pri Radomljah.

Počitniški dom je zgrajen do III. faze.

Pismene ponudbe pod oznako „komisiji za družbeni standard“ sprejemamo do 30. 4. 1978.

OBJAVA

Vaščani iz vasi Vinje pri Moravčah smo v skladu s Krajevno skupnostjo na sestanku dne 9. 1. 1978 soglasno sprejeli sklep za nadaljnjo gradnjo asfaltne ceste, in sicer podaljšek od Pukeljčevega mlina do odcepa v vas Vinje. Ta relacija je dolga približno 1,2 km.

Dne 28. marca 1978 smo se zbrali na zboru volilcev SZDL in se v skladu s tem odločili za referendum, ki bo izvršen hkrati z volitvami v Krajevni skupnosti.

Vaščani smo se skupno z vikendaši obvezali, da prevzamemo vsa pripravljala zemeljska dela, ki so potrebna pred polaganjem asfalta, kar skupaj znaša okoli 500.000 din.

Predsednik delovnega odbora:
Stane URANKAR

se je zanj izrekla večina glasovalnih upravičencev. Tako ima konferenca delegacije KS Mengeš v smislu 9. člena zakona o referendumu in 2. člena zakona o samoprispevku zakonito podlago za sprejem sklepa o uvedbi samoprispevka.

6. Podrobni pregled o izidu glasovanja se nahaja v tajništvu KS Mengeš.

Mengeš, 2. 4. 1978

Volilna komisija pri KS Mengeš:

Tajnik:
Francka Trobec l. r.
Član:
Anton Blejč l. r.

Predsednik:
Jože Merčun l. r.

POROČILO

O IZIDU REFERENDUMA ZA IZGRADNJO KANALIZACIJE NA OBMOČJU KS MENGEŠ V SLEDEČIH ULICAH:

Ul. OF, Jelovškova, Maistrova, Zadružniška, Ul. Mengeške skupine, Novakova, Šlandrova, del. Ul. Toma Brejca, Medvedova, Stara pot, del. Kersnikove, del. Zavrti in Slamnikarska ulica.

Na podlagi 9. člena sklepa o razpisu referendumu za uvedbo kraj. samoprispevka o sofinansiranju izgradnje kanalizacije v sledečih ulicah:

Ul. OF, Jelovškova, Maistrova, Zadružniška, Ul. Mengeške skupine, Novakova, Šlandrova, Ul. Toma Brejca hiše št. 13, 15, 17, 19, 18 in 20 in hiša Stele, Medvedova, Stara pot, Kersnikova od št. 1, 4 in 6, Zavrti hiše št. 8, 9, 12, 13, 14, 15 in 16, Slamnikarska ul. od hiše št. 1. do vključno 8 od št. 15 do 16 in n.h. Franc Premk.

1. Konferenca delegacije KS Mengeš je na podlagi 26. člena statuta KS Mengeš dne 15. 3. 1978 in na zborih občanov, ki so bili 23. 2. in 17. 3. 1978 razpisala referendum za uvedbo samoprispevka za kanalizacijo v ulicah navedenih v 2. odstavku tega poročila.

2. Na podlagi 9. čl. cit. sklepa je volilna komisija KS Mengeš referendum izvedla 2. 4. 1978.

3. Od skupnega števila 762 v glasovalne sezname vpisanih volilnih upravičencev je volilna komisija v smislu 9. člena zakona o referendumu (Ur. list SRS št. 29/72) zaradi odsluženja voj. roka in zaradi zaposlitve v tujini odštela zgoraj navedene glasovalne upravičence, da se upošteva pri ugotavljanju izida glasovanja 761 glasovalnih upravičencev.

4. Od skupnega števila 762 glasovalnih upravičencev jih je glasovalo 761 ali 99,86 %. Za uvedbo samoprispevka za kanalizacijo v cestah navedenih v 2. odstavku tega poročila je glasovalo 614 glasovalnih upravičencev ali 80,68 %, neveljavni pa sta bili 2 glasovnici.

5. Na podlagi navedenega izida glasovanja je volilna komisija pri KS Mengeš ugotovila, da je predlog za uvedbo samoprispevka sprejet, saj se je zanj izrekla večina glasovalnih upravičencev. Tako ima konferenca KS Mengeš v smislu 9. člena zakona o referendumu in 2. člena zakona o samoprispevku, zakonito podlago za sprejem sklepa o uvedbi samoprispevka.

6. Podrobni pregled o izidu glasovanja se nahaja v tajništvu KS Mengeš.

Mengeš, 2. 4. 1978

Volilna komisija pri KS Mengeš:

Tajnik:
Francka Trobec l. r.

Predsednik:
Jože Merčun l. r.

ODGOVOR NA ČLANEK »KAJ JE RESNICA«

V današnji številki objavljamo pismo, ki ga je poslal tov. Tomaž Terček kot odgovor na članek, ki je bil objavljen v 2. številki našega glasila 13. februarja 1978. leta. Glede na to, da smo v Uredništvu dobili omenjeni članek šele 4. 4. 1978, objavljamo ta članek v današnji številki in se istočasno v imenu uredništva opravičujemo tovarišu Terčku.

Odgovorni urednik
Karel Kušar

Ker sem videl, da ste Vaše pismo objavili v Občinskem poročevalcu, menim, da bi bilo zaradi popolne obveščeni občanov potrebno nekatere reči pojasniti. Poudarjam, da to ni nikakršno opravičevanje, saj pismo tudi pri tistih, ki ste jim poslali kopije, ni vzbudilo zaželenega učinka.

Očitno je prvi kratki stik nastopil že pri poslušanju „z enim ušesom“, kajti v celotnem 2-minutnem prispevku sta veljala Domžalam le dva delčka, ostalo je bila splošna problematika, saj je čas v osrednjem Dnevniku dragocen in ga je nemogoče nameniti uspehom, težavam in napakam posebej za vsakega izmed 60-ih podobnih organov v Sloveniji. Za lažjo orientacijo prilagam prepis teksta in podčrtujem tisto, kar je veljalo Domžalam oziroma Svetu.

„Domžale so za otroke prometno najbolj nevaren kraj v Sloveniji. Po lanskih podatkih o žrtvah med njimi je taka trditev upravičena. V tej občini so namreč umrli štirje, s čimer pa ni povedano vse: veliko drugih krajev je še bolj nevarnih, le sreča je bila pri njih bolj širokosrčna.

Toda tudi ta nam ne pomaga zmanjšati pretresljivega skupnega podatka, da se je kar 68 poti v šolo, vrtec, domov, po drobnih opravkih in zamaknjenih otroških iger 1977–ega leta za vedno končalo na asfaltu in makadamu naše bencinske koride. Približno ena desetina vseh žrtev so bili torej otroci in približno v eni četrtini nesreč so na spisku udeležencev tudi njihova imena. Mnogi so se ponesrečili v spremstvu odraslih – in to ne le z vozili, marveč peš... To je kričeč kažipot do enega bistvenih problemov prometne varnosti otrok: do vzgoje doma. Ni dvoma, da se večina staršev zaveda odgovornosti, da se prometne vzgoje že zgodaj lotevajo, toda vprašanje je, če jo vedno krepijo s svojim zgledom in če učijo otroke iz pravih osnov. Kajti kakor se zdi smešno, je vendarle res, da se nekateri otroci še dandanes bolj bojijo miličnika kot posledic nesreče. Tudi šola za osveščeni svojih varovancev marsikje ni napravila dovolj – predvsem v njej ni čutiti načrtnega dela, da o vrtcih sploh ne govorimo; po šestem razredu osnovne šole pa so vajeti tako izpuščene iz rok, saj prometna vzgoja ni več obvezna in prav velike družbene zavzetosti, zlasti krajevnih dejavnikov, na tem področju tudi ni. Vemo tudi, kako delajo – oziroma ne delajo – občinski sveti za preventivno in vzgojo v cestnem prometu – naj bo kot skromen primer tale domžalska vitrina, ki se je že dolgo, gotovo več kot dve leti, nihče ni dotaknil – in tako se merica vzrokov, predvsem pa posledic neodgovornosti, malomarnosti in neopravljenih nalog, za katere so mnogi zadolženi, nekateri pa celo plačani, zlahka napolni. Njeno vzporejanje s številko 68 – 68 mladih življenj v lanskem prometu – nikakor ni naključno. Vsi smo krivi, da številka raste – in stojimo ob strani pri naporih, da bi se zmanjšala. Ali bo potemtakem spet samo od sreče odvisno, kolikšna bo ob letu? “

Prispevek torej, kot vidite, ni bil namenjen Vašemu Občinskemu Svetu, ampak problemu varnosti otrok nasploh. Domžale s štirimi mrtvimi so bile le povod za to, da je bil kraj izbran za mesto poročanja. Če bi hotel karkoli govoriti o delu domžalskega SPV bi se pri Vas zagotovo oglasil, ker je tak tudi obvezni način našega dela.

Vitrina pa me je že dolgo vabila za kritično opazko, saj je niti enkrat nisem videl vzorno ali nanovo urejene. Očitno sem imel smolo in sem jo gledal vedno le takrat, ko so bile slike v njej že čisto orumenele in skodrane – vsaj na tisti strani, kjer je napis z odpadajočimi črkami in kjer je bila plast prahu na dnu vedno debelejša. Zato sem jo tudi uporabil za primer. Čeprav sem vedel za razbito šipo, sem smatral to za stransko stvar, saj je važna vsebina, ki pa, kot rečeno, v vsem času, kolikor hodim redno vsak teden v Domžale, Svetu ni bila v ponos. To pa traja že več kot poldrugo leto in ker slike, ko sem jih videl prvič, niso zagotovo bile „mlajše“ od pol leta, sem tudi navedel številko dve leti. Vsekakor pa bi Vašo „5-kratno menjavo“ zagotovo vsaj enkrat opazil, saj ob čakanju na avtobus človek gleda in vidi marsikaj. In tudi sliši. Prav opazke ljudi, ki sem jih velikokrat slišal na račun vitrine, pa to moje prepričanje še bolj utrjujejo.

Prosim Vas, če lahko tudi to pismo objavite v Vašem Občinskem poročevalcu. Hvala.

Ljubljana, 21. II. 1978

Tomaž Terček

RAZPIS

SMUČARSKI KLUB IHAN bo priredil 15. aprila 1978 ob 9. uri tradicionalni IV. MNOŽIČNI POHOD „IHAN 78“, s štartom in ciljem na nogometnem igrišču v Ihanu.

MNOŽIČNEGA pohoda se lahko udeleži vsak občan. Proga pohoda bo potekala mimo znanih partizanskih obeležij in to od IHANA mimo GOROPEČ, JUDEŽEVE DOMAČIJE, OKLEGA in nazaj v Ihan. Proga bo dolga 10km, udeleženec pa mora priti na cilj v treh urah in bo na cilju prejel spominsko značko „IHAN 78“.

Pokrovitelj tekmovanja bo delovna organizacija TERMIT

Organizatorji vabijo vse občane, da se udeležijo te množične prireditve po poteh ob partizanskih obeležjih.

Organizacijski odbor
pri SK Ihan

Kot vsako leto, smo tudi letos na primeren način proslavili ta dan. To je dan, ko naj bi bila vsa pozornost posvečena materam in ženam. Šopek cvetja, morda zvončkov iz otroških ročic pove, kako rad ima svojo mamico. Tudi možje so ta dan zelo ustrezljivi. Mislim pa, da je najlepše, če žena lahko vsak dan občuti družinsko srečo.

Tudi na ESS Domžale smo temu dnevu posvetili kar precej pozornosti. Ze 7. marca je bilo v dvorani na Viru vse praznično. Proslavo so pripravili dijaki pod vodstvom mentorice. Spise in pesmi, ki so jih pripravili, so bile napisane z občutkom. Izražali so ljubezen in bolečino. Zelo me je ganilo pismo materi, ki je odšla v svet s črncem, njena hči pa se je sama borila proti ljudem, ki so jo zaničevali. Med branjem so zavzele tudi citre, ki so popestrile sam program.

Za sam praznik pa smo imeli športni dan. Tokrat so bili zanj odgovorni le moški člani učiteljskega zbora.

Izbira je bila na moč pestra, saj smo imeli na izbiro kar tri kraje: ljubiteljski drsanja smo odšli na Bled, navdušeni smučarji na Kravec, ostali pa so namenjavali na Katarino, vendar so si premislili in zavili na bližnje Šmarno goru.

Tako je letošnji 8. marec minil v vseplošno zadovoljstvo, k temu pa je pripomoglo tudi sonce, ki je svetilo kot za stavo.

Dijaki ESS

NEPOTREBNI UDARCI

V mesecu juliju 1977 smo dobili s strani Krajevne skupnosti Preserje obvestilo, da bo Komunalno podjetje Domžale tudi v našem kraju začelo odvažati smeti. Tega sklepa smo bili veseli, čeprav je moralo vsako gospodinjstvo kupiti smetnjak v vrednosti 650 din. 2. avgusta je Komunalno podjetje začelo vsak petek z odvozom smeti, vendar se je zataknilo pri samem odvozu. Komunalno podjetje je vedno vzelo le tiste smeti, ki so bile v kantah, dočim pa so vse ostale smeti, ki so bile spravljene v zaboje ali vreče ostale na mestih, kjer smo jih pustili. Ker nas je ta stvar zanimala, smo se pogovarjali z delavci Komunalnega podjetja in so na naše vprašanje, zakaj puščajo smeti, ki niso v kantah odgovorili, da so plačani samo od kant, ne pa od pobiranja tudi ostalih smeti. Pozanimali smo se tudi v Ljubljani, kako je z takšnim odvozom. Dobili smo odgovor, da komunalci poberejo vse smeti, ki so primerno pripravljene. Sedaj se vprašujemo, zakaj to v Domžalah ni mogoče? Radi bi odgovor, saj gre za vprašanje odvažanja smeti in istočasno za odstranjevanje vsega tistega, o čemer govorimo vsak dan: o onesnaževanju narave.

Drugo vprašanje pa je to, kako s kantami ravnaajo delavci. Njihov odnos do naše imovine je skrajno malomaren, saj vsaka kanta doživi po tri udarce ob vsakem odvozu, ker delavci enostavno razmetavajo kante in tudi pri potiskanju na sam kamion, ravnaajo dokaj neodgovorno. Če bi samo enkrat bila kanta izpostavljena udarcem, bi jih letno dobila kar 52, ker se pa to dogaja vsakokrat po trikrat lahko ugotovimo, da bo kanta v enem letu uničena in bomo morali ponovno

poseči v žep in kupiti novo. Tudi tak odnos do lastnine verjetno ni dopusten in prepričani smo, da je tudi dolžnost delavcev, ki opravljajo to dejavnost, da čuvajo tisto, kar jim je v danem trenutku zaupano.

Ivan Majhen

OGLED RAZSTAVE

V četrtek in petek, 1. in 2. decembra, smo si osmošolci Osnovne šole Josip Broz Tito iz Domžal ogledali razstavo slikarja amaterja Bogdana Potnika, člana Likovnega društva Petra Lobode.

Sprejel in pozdravil nas je tov. Potnik prav pristrčno, nam pripovedoval o svojem delu, nas poučil o različnih tehnikah slikanja tako, da nas je resnično navdušil ne le kot razstavljalec, ampak tudi kot prijeten pripovedovalec in razlagalec.

Sledili smo različnim oblikam njegovega ustvarjanja, od prvega panoja, kjer so bile razstavljene njegove skice in risbe o izgradnji proge Brčko-Banoviči, ki so jo gradile mladinske delovne brigade.

Z zanimanjem smo si ogledali in se nasmejali karikaturnim, najprej tistim o onesnaženju Kamniške Bistrice, še posebej pa so nam bili všeč pevci starih ljudskih pesmi, ki so bili prav posebej prikazani.

Slikar je tudi mojster portreta, večini med nami sta bila najbolj všeč portreta brata in sestrice, pa planšarice in še posebej stare ženice iz Prekmurja. Vsaka slika je pred nami bolj zaživela, saj nam je tov. Potnik pripovedoval, kako so nastajale, in nas seznanil še s kakšno anekdoto o tej ali oni sliki.

Navdušilo nas je posebno slikanje s pomočjo paličice, pod slikami smo prebrali napise: sepija – v rjavih odtenkih nam je bil še najbolj všeč Mali grad (v Kamniku). Nekateri med nami smo se razveselili navodil za take vrste risanja, in bomo poskusili še sami.

Lepota barv v številnih akvarelih, pred katerimi smo kar dolgo postajali, pa linorezi, poseben tip voščence – vse smo si natančno ogledali.

Za nagrado pa, ker smo pokazali veliko zanimanja in res pridno sledili razlagi slikarja, pa tudi, da bi imeli spomin na razstavo, nas je tovariš Potnik na koncu portretiral. Tudi tisti, ki nismo imeli risalnih listov s seboj, smo hitro stekli v bližnjo knjigarno in jih kupili, saj smo vsi želeli za spomin portret in pa podpis razstavljalca. Obkrožili smo ga in tiho sledili njegovim, urnim gibom roke, ki nas je pridno risala na papir.

Odšli smo zadovoljni, z željo, da bi se ponovno srečali s tov. Potnikom, v imenu vseh nas pa mu je Irena zaželela še veliko ustvarjalne moči in uspešnega dela.

Mladingi osnovne šole
Josip Broz Tito

IZ KRAŠNJE

Gasilsko društvo KRAŠNJA je imelo 19. II. 1978 svoj letni občni zbor. Zbora so se udeležili predstavnik Občinske Gasilske zveze DOMŽALE ANDREJKA Martin, sektorjski poveljnik CERAR Luka, predsednik KS Krašnja ORAŽEM Jože in 53 članov in članic društva.

Predsednik DRAGAR Franc pozdravi vse navzoče, ter oriše delo preteklega leta. Zbor je odobral nakazane smerice v referatu predsednika, kakor tudi drugih poročevalcev in razpravljalcev. Gasilci so se v celoti izrekli za trdnejše oblike dela. Upam, da bo sklep, ki je bil predložen glede prekvalifikacije članstva vsestransko rešil tudi vprašanje udeležbe pri obveznosti operativcev.

Tov. ANDREJKA – predstavnik Občinske gasilske zveze pojasni, kako važne naloge imajo gasilci v današnjem

Na literarnem večeru, ki so ga pripravili učenci osnovne šole Josip Broz Tito

čas, menda ni organizacije, ki bi terjala od svojih članov toliko požrtvovalnosti, nesebičnega dela in samoodpovedi, kakor je gasilska organizacija. Vendar pa danes s ponosom trdimo, da se naši člani dobro zavedajo dolžnosti, ki so jih prevzeli s pristopom v društvo in da te dolžnosti vestno izpolnjujejo.

Gozdni požar v lanskem letu ni napravil kake večje škode. Pohvalno je, da so gasilci uspeli s svojo prizadevnostjo obraniti več milijonsko škodo s svojo pravočasno intervencijo. Važno je preprečevanje požarov, zato so sklenili, da bodo v prihodnje posvetili več skrbi preventivni dejavnosti. Dosedanje izkušnje kažejo namreč, da se s stalnim in nenehnim vzgajanjem prebivalstva da doseči vidne uspehe pri zmanjševanju številnih požarov.

Društvo je v preteklem letu izpolnilo 90 % svoj plan, upamo pa, da bomo letos tudi uspeli doseči tisto, kar smo si zadali.

Peter DRAGAR

PLES JE ŠUMEL, ŽARELA JE DVORANA

Po treh mesecih obiskovanja plesnih vaj smo osmošolci Osnovne šole Josip Broz Tito organizirali plesni venček, da bi staršem, učiteljem in prijateljem pokazali, kaj vse smo se naučili in kako smo bogatejši za znanje na področju družabnega življenja – umetnosti gibanja. Od 57 mladincev so trije obupali že čisto na začetku, nekaj pa jih za ples ni kazalo posebnega veselja, tako da se nas je petdeset predstavilo na plesišču. Gledalci so nas po vsakem plesu nagradili s ploskanjem in z zanimanjem sledili naši predstavitvi različnih plesov.

Prireditev sta popestrila mlada plesalca ljubljanskega Studentskega plesnega kluba Alenka in Dragan, ki sta zaplesala športne plesne, in nas tako še bolj navdušila za ples.

Priredili smo tudi tekmovanje ples-

nih parov, ki pa se ga je žal udeležilo le šest parov. Zmagala sta Vida Kokalj in Tomaž Prelovšek in si zaslužila iskrene čestitke vseh gledalcev.

Drugo mesto sta zasedla Mojca Strazar in Lojze Pirnat, tretja pa sta bila Mojca Potočnik in Uroš Gregorin. Vsi so dobili diplome in se bodo lahko udeležili republiškega tekmovanja v Ljubljani. Lepo prireditev smo zaključili in se razšli zadovoljni, spomin na prvi plesni venček pa bo ostal v nas. Uroš Gregorin

EKSKURZIJA V BELO KRAJINO

Občinska konferenca ZSMS je v soboto 18. februarja organizirala ekskurzijo v Belo krajino. Naš cilj je bila delovna organizacija BETI, tovarna belokranjske trikotažne industrije in Vinica, rojstni kraj našega pomembnega pesnika Otona Zupančiča.

Čeprav vreme ni bilo najboljšje, je v avtobusu vladalo razpoloženje vse do Metlike, kjer smo si ogledali delovno organizacijo Beti. Predsednica Osnovne organizacije ZSMS nas je popeljala skozi vseh osem TOZD te delovne organizacije in nam obrazložila delo v posameznih temeljnih organizacijah, ki so medsebojno proizvodno povezane. Kolektiv Beti je zelo mlad (tudi glede na strukturo zaposlenih), vendar se je že uspešno uveljavil na domačem in tujem tržišču s svojimi kakovostnimi izdelki. To dokazujejo tudi priznanja, ki jih njihovi izdelki dobivajo na najrazličnejših sejnih mode. Veliko pozornost posvečajo izobraževanju ob delu, saj to omogoča izobraževanje lastnih kadrov in izpopolnjevanje strokovnih znanj v tekstilni stroki.

Naša pot nas je popeljala v Vinico – rojstni kraj pesnika Otona Zupančiča, kjer nas je sprejela predsednica komisije za kulturo pri OK ZSMS. Naša skupina je pripravila tudi manjši kulturni program in za zaključek je zadonela pesem, ki jo je spremljal harmonikar Marko.

Z občnega zbora Gasilskega društva Krašnja

IN MEMORIAM

ANTON LONČNAR

Na domžalskih Žalah smo se 23. marca poslovili od prvoborca, nosilca partizanske spomenice 1941, nosilca visokih odlikovanj in kapetana I. razreda Antona Lončnarja. Pokojnik se je rodil na Jesenicah v delavski družini 3. januarja 1912. leta. Njegova mladost je bila povezana s težaškim delom v Železarni na Jesenicah, kjer pa je kmalu začel sodelovati z naprednim delavskim gibanjem. Takoj ob razpadu stare Jugoslavije je skupaj s sodelavci začel pripravljati vstajo na Jesenicah in zbirati orožje in municijo za novo nastajajočo vojsko. Bil je neustrašljiv bореc in se boril v štirih letih v nešteti bojih. Večkrat je bil ranjen in po osvoboditvi je kot 100 % invalid delal v mnogih političnih organizacijah. Toda zahrbtna bolezen je vedno bolj načenjala njegovo plemenito srce.

Pokojni Tone je bil pokopan z vojaškimi častmi. Ob zvokih vojaške godbe, streljanju salv, zadnjem pozdravu praporov so njegovo truplo položili v prerani grob, v zemljo, ki jo je tako neizmerno ljubil, se zanjo s ponosom boril in ji daroval svoje najdražje – zdravje.

Od njega so se poslovili predsednik skupščine Jernej Lenič, predsednik Mestnega odbora ZZB NOV Domžale Pavlin Albin in zastopnik kovinarskih delavcev iz Jesenic. Tako je za vedno odšel od nas eden izmed tistih, ki so bili nosilci narodnoosvobodilnega boja in revolucije in ki so v najtežjih časih izbojevali svobodo in današnjo stvarnost.

K.Š.

MARIJA ERJAVŠEK

23. marca smo se za vedno poslovili na domžalskih Žalah od Marije Erjavšek. Pokojnica se je rodila pred 77 leti v delavski družini in je morala že v rani mladosti kot 12-letno dekle iti delat v delovno organizacijo Universal. S štirinajstimi leti se je vpisala v babiško šolo in jo tudi uspešno končala. Svoje delo je 44 let z veseljem in vestno opravljala in to ne samo v Domžalah, ampak tudi na širšem območju občine. V času okupacije je pomagala borcem in vzdrževala zveze s terenci. Njeno delo za napredno stvar ni zaustavila niti smrt sina Toneta, ki je kot partizan padel v začetku leta 1945.

Kot babica je pomagala zagledati luč sveta 3650 novorojenčkom. Med okupacijo pa je še posebno skrb posvečala partizanskim mamicam. V svojem življenju je bila skromna, skrbna

tistega časa, ki vliva človeku novih moči, vendar je na pragu letošnje zastal njegov korak. Tako je organizacija ZVVI spet izgubila enega izmed svojih delovnih članov, mi vsi pa se mu iz srca zahvaljujemo za njegovo nesebično delo in za vse, kar je storil za današnji čas.

S.K.

MATEVŽ UČAKAR

in varčna. Aktivno je delala v organizaciji Rdečega križa in se rada udeleževala tovariških srečanj, ki jih je prirejela organizacija ZVVI. Tudi letos je bila prisotna na srečanju pred Dnevom žena in nihče ni slutil, da se bomo morali tako kmalu posloviti od nje. Toda zahrbtna bolezen je spet opravila svoje in v spominu bo ostala kot ena izmed tistih nesebičnih žena, ki je z besedami in dejanji znala pomagati ljudem. Njena dobrota bo ostala zapisana v mnogih domovih, v katerih se je zadrževala ob trenutkih rojstva in pomagala ženam, da so tudi ob pomanjkanju znale vzgajati svoje otroke. Pokojna Marija – domžalska babica – nam bo ostala v spominu kot druga mati, nasmejana in vedra in polna življenjske dobrote.

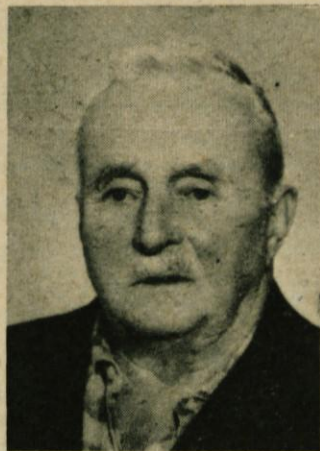
K.Š.

JAKOB VRENJAK

Na pokopališču v Dobu smo se 16. marca poslovili od Jakoba Vrenjaka, ki je bil rojen pred 76. leti v revni in številni kmečki družini na Kolovcu. V mladosti se je izučil za kovača in se kasneje zaposlil v Papirnici Količevo. Kmalu se je vključil v napredno delavsko stranko in aktivno sodeloval tudi v znani stavki papirniških delavcev. V času vojne je njegova hiša na Kolovcu postala znana partizanska javka. Okupator je njegovo domačijo požgal in ob tem požigu sta izgubila življenje tudi njegov brat in sestra. Jakob je vstopil v terensko četo, s katero se je znašel tudi na Oklem nad Ihanom in po srečnem naključju težko ranjen ušel s tega morišča. V tem boju pa je izgubil še enega brata.

Po vojni je bil aktivni politični delavec in se kljub invalidnosti ukvarjal s čebelarstvom. Vedno se je veselil spomladi,

Ob praznovanju 50-letnice Oktobrske revolucije mu je predstavnik Sovjetske ambasade podelil medaljo „ZA BORBENE ZASLUGE“, kot zahvalo za njegovo sodelovanje v prvi proletarski revoluciji. Vse svoje življenje je ostal zvest borbi za enakopravnost in pravičnost med ljudmi.

Vinko Zabret

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame

MARIJE ERJAVŠEK

se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, in znancem, ki so mojo drago mamo pospremili v tako velikem številu k zadnjemu počitku. Zahvaljujem se vsem darovalcem cvetja, posebno pa organizaciji ZZB NOV in ZVVI, Krajevni skupnosti Jarše–Rodica in Zdravstvenemu domu Domžale.

Posebno se zahvaljujem govornikom za poslovilne besede in pevcem ter dr. Janezu Grošlju za tolažilne in bodrilne besede v zadnjih letih njenega življenja.

Sin Milan z družino

ZAHVALA

Ob izgubi mojega očeta

FRANCA KUMERJA iz Moravč

se zahvaljujem vsem sosedom za darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno pa se zahvaljujem sosedu Jožetu Fuggerju in njegovi ženi Slavki za humano pomoč ob zadnjih urah življenja. Iskrena zahvala vsem!

Albina Cerar

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža,
očeta in starega očeta

ALOJZA RAZBORŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli bili v pomoč v težkih trenutkih.

Posebno zahvalo izrekamo dr. Ivu Pevcu za dolgoletno zdravljenje in župniku za poslovilne besede.

Družini Razboršek – Kovač

ZAHVALA

Ob boleči izgubi očeta,
starega očeta in strica

VINKA ZABRETA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje, nam stali ob strani v težkih trenutkih in pospremili našega očeta na zadnji poti.

Še posebej se zahvaljujemo Galskemu društvu Domžale in ostalim društvom, Domžalski godbi, Moškemu pevskemu zboru „Janez Cerar“ Domžale za žalostinke in govorniku Marjanu Lenarčiču za poslovilne besede ob zadnjem slovesu.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoči: Mari, Fani,
Metka in Tonči z
družinami v imenu vsega
sorodstva

OGLAS

Dam v najem kletne prostore primerne za lažjo obrt. Telefon v hiši. Oglasite se lahko v dopoldanskih urah, razen v soboto in nedeljo. Vrhovnik Marija, Zaboršt 45 Domžale.

OGLAS

Obnavljam in popravljam vse vrste koles.
JAKOB VODNJOV
Chvatalova 25, Domžale.

OGLAS

V varstvo sprejem otroke. Interesenti naj se zglasijo na Ljubljanski 30 v Domžalah. Hvala!

OGLAS

V dopoldansko varstvo vzamem otroke v starosti od enega leta naprej. Interesente naj se oglašijo na naslov: Masljeva 2, Domžale.

OGLAS

Oddam 50 m² lepih delovnih prostorov v Domžalah (mirna obrt) v zameno za redno zaposlitev. Začetek 1. junija.
Naslov v uredništvu glasila.

Skupščina občine, družbenopolitične organizacije in Kulturna skupnost
vabijo na

SLAVNOSTNO AKADEMIJO

v počastitev Dneva OF in Praznika dela,
ki bo v torek, 24. aprila ob 19. uri v dvorani Kulturnega doma v Mengšu.
Na akademiji bodo podeljena Priznanja OF in odlikovanja, v kulturnem programu pa bodo sodelovale pihalne godbe iz Kamnika, Moravč, Mengša in Domžal.

Vabljeni!

OGLAS

V dopoldansko varstvo vzamem dva otroke. Naslov v uredništvu.

OGLAS

Iščem mladega nekvalificiranega in priučenega delavca za delo v kovinski galanteriji. Nastop možen takoj. Plača po dogovoru. Jože in Marija ROVANŠEK, kovinski izdelki, Mengeš, Hribarjeva 16.

OGLAS

Mlada zakonca brez otrok nujno iščeta enosobno stanovanje ali garsonjero v bližini Domžal ali Mengša. Naslov v uredništvu glasila.

ZAHVALA

Javno se zahvaljujemo Gozdnemu gospodarstvu Domžale in Kmetijskemu poskusnem centru Jable za ptičjo krmo, ki je bila dostavljena v zimskem času pticam na območju Dobena.
Istočasno vabimo tudi druge delovne organizacije in občane, da se pridružijo tej humani akciji.

Dobenčan

OGLAS

V Ihanu oddam okoli 100 m² prostora za skladišče ali obrt.
Naslov v uredništvu glasila

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta, deda in praded

MATEVŽA UČAKARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem, ki ste ga imeli radi, mu darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena zahvala dr. Petru Cerarju za dolgoletno zdravljenje, organizaciji ZZB NOV in organizaciji ZK za darovana venca, moravški godbi in pevcem za poslednje žalostinke.

Vsem še enkrat iskrena zahvala!

Žalujoci:
žena Pepca, hčerka Ani
in sinova Jože
in Stane z družinama

OBJAVA

MUNDUS „FLORIJA BOBIČ“
Industrija pohištva VARAŽDIN
za Centralno skladišče za SRS
v HOMCU, 61235 Radomlje

Odbor za medsebojna razmerja

o b j a v l j a

prosto delovno mesto SKLADIŠČNEGA DELAVCA.

Kandidat naj ima dokončano osnovno šolo, fizično mora biti zdrav, delo je enozmensko.

Nastop dela takoj ali po dogovoru.

Kandidati naj vložijo prijave v roku 10 dni po objavi na gornji naslov v Homcu, pošta 61235 Radomlje.

OGLAS

Študent tretje stopnje iz tujine išče opremljeno garsonjero ali sobo v Domžalah oziroma v okolici Grobelj. Ponudbe pod „Reden plačnik“

POPRAVEK

Pri objavi izvoljenih delegacij, ki so bile objavljene v 4. številki Občinskega poročevalca z dne 27. marca 1978 je pri krajevni skupnosti Domžale – delegaciji za zbor krajevnih skupnosti pomotoma izpadel izvoljeni delegat PETER VOLGEMUT.

Urednik

ZAHVALA

Po mučni boleznimi smo 7. februarja 1978 pospremili v njegov zadnji dom 58-letnega našega dragega moža, očeta, starega očeta in strica IVANA PAVLINA iz Preserij

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani v zadnjih dneh njegovega življenja, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, izrekli sožalje in podarili cvetje.

Posebno se zahvaljujemo sodelavcem delovne organizacije Filc, govornikom za izrečene poslovilne besede, Mengeški godbi in Moškemu pevskemu zboru „Janez Cerar“ Domžale ter gasilcem.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoci: žena Amalija,
sin Rajko in hči Malči
z družinama

BIOTEHNIČNA FAKULTETA VTOZD ZA ŽIVINOREJO
61230 DOMŽALE – GROBLJE 3

o b j a v l j a prosta dela in delovne naloge

R A Č U N O V O D J E

Kandidat mora poleg splošnih izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- dokončana ekonomska fakulteta I. stopnje in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj ali dokončana srednja šola in 5 let delovnih izkušenj
- moralno-politična neoporečnost
- 3-mesečno poskusno delo

Delo je s polnim delovnim časom za določen čas /nadomeščanje/.

Kandidati naj svoje vloge v roku 15 dni pošljejo na naslov: VTOZD za živinorejo, 61230 Domžale, Groblje 3.

OBVESTILO

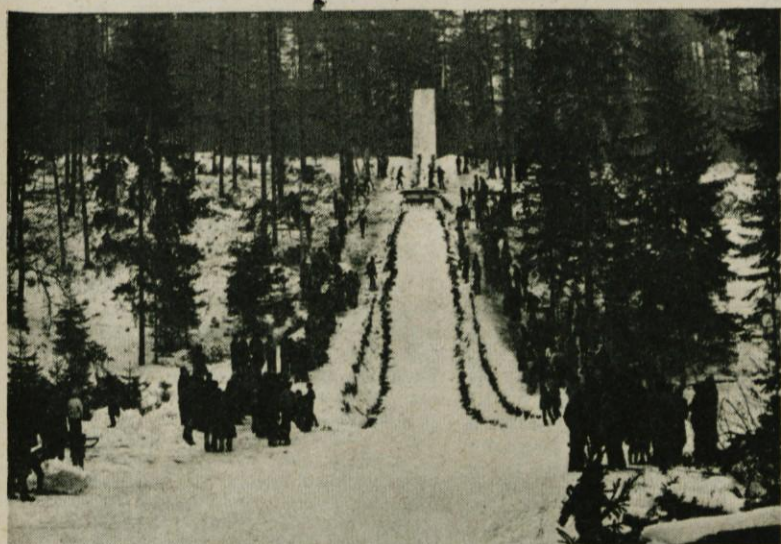
Iniciativni odbor Kinološkega društva Domžale obvešča vse občane, ki želijo šolati svojega psa, da se bo pričel tečaj za šolanje psov v Domžalah.

Tečaja se lahko udeležijo vsi, ki imajo psa starega najmanj eno leto ne glede na pasmo in rodovnik.

Vse informacije dobite na zboru tečajnikov, ki bo v nedeljo, 23.4.1978 ob 10. uri pri Ivotu pod Šumberkom.

Vabljeni

SMUČARSKI SKOKI TUDI NA PREVOJAH

Nova skakalnica na Prevojah, delo prizadevnih mladih smučarjev

Šport, kot je skakanje s smučmi preko skakalnic je star, privlačen, drzen, moški in tako se je že v prejšnjem desetletju porodila med mladimi fanti na Prevojah ideja, da bi se s smučmi odtrgali od zemlje, da bi poleteli po zraku, pa čeprav samo nekaj deset metrov daleč. Na Prevojah so bile skakalnice, manjše, take ki so „nesle“ kot se reče v smučarskem žargonu, le nekaj deset metrov; narejene so bile „na hitro roko“, tam kjer je izkustvo narekovalo, da je teren ugoden. Mladi fantje in tudi še pobalini so se poganjali prek teh sneženih hrbtov, v slabi opremi, često narejeni doma. To je bil pravi športni entuziazem, poln vere v večje daljave, boljšega sloga – to so bili pravzaprav skoki v lastno veselje, srečo posameznega skakalca in čeprav skoki v širši primerjavi niso bili na zavidljivi ravni, je bilo pri vsem tem pomembno edino le to, da je na Prevojah in okolici ostal in živel naprej duh ali ideja o skakanju s smučmi, o drznosti, o beli opojnosti.

Ti mladi fantje, skakalci, pa so se pred leti organizirali v okviru Smučarskega kluba Ihan. Poslej je šlo bolj zares – treningi na pravih skakalnicah, tekmovalna rekordi...

Toda prevojski fantje, med njimi so bili Španovi resnično pionirji tega športa na Prevojah, so začeli razmišljati o lastni skakaški sekciji, o lastni skakalnici.

Potrebno je bilo veliko privoljenj, soglasij od lastnikov gozda, kjer danes stoji skakalnica, pa finančna sredstva za buldožerja, ki je pripravil traso, pa les za zaletišče in nenazadnje tudi veliko delovnih ur in storitev in tako je počasi

rastla podoba sedanje skakalnice. Na tem mestu se moramo zahvaliti ljudem, ki so kakorkoli pripomogli k njeni zgraditvi – Kveder Marjanu, bratom Ladu, Tonetu, Miru, Andreju; Kveder Janezu, Volkaru Petru, Klopčič Ivanu, Končan Mihui... Ljudem, ki vedo kako je potekala gradnja, bodo vedno ostali v spominu njeni graditelji. Na koncu se moramo zahvaliti tudi Smučarskemu klubu iz Ihana in TKS Domžale, ki sta gradnjo tudi finančno podprla.

V nedeljo, 12. februarja, je nova, trideset metrska skakalnica ponela prve skakalce preko svojega hrbta. Pomerili so se najboljši skakalci iz domžalske občine in rezultati so bili kljub slabemu vremenu zadovoljivi. Pripominjamo pa naj še to, da si je prireditve ogledalo okrog 300 prebivalcev Prevoj in okoliških krajev.

Rezultati spodaj. Člani:

1. Marjan Kveder, Prevoje
2. Anton Kveder, Prevoje
3. Janez Mal, Moravče

Mladinci:

1. Cigola Jože, Moravče
2. Stražar Anton, Moravče
3. Planinc Jože, Moravče

Pionirji:

1. Božo Kveder, Prevoje
2. Matjaž Dolenc, Prevoje
3. Kveder Matija, Prevoje

Zmagovalci so prejeli lične pokale, prvih pet pa diplome ZTKO Domžale.

Homor – Rak

POKAL ZA ŠD RADOMLJE

Sredi januarja se je s podelitvijo pokala končalo prvenstvo za mlajše mladince. Košarkarskim delavcem gre vse priznanje, saj je bilo tekmovanje vzorno pripravljeno. Pokazalo pa se je, da košarka, glede na prioriteto in kvaliteto, še vedno ne zaseda mesta, ki ji pripada. Opazno je pomanjkanje sodnikov in trenerjev; ekipe imajo premajhne možnosti treniranja, saj zima za mnoge še vedno predstavlja mrtvo sezono; urejen pa tudi ni status članskih ekip v društvih.

Pokal organizatorja so si priborili igralci ŠD Radomlje in potrdili, da so najboljši v občini Kamnik in Domžale. Premagali so vse nasprotnike z naslednjimi rezultati: Komendo 104:53, Mengeš 20:0, Kamnik 113:64, Domžale I 88:45, Domžale II 77:63.

Igor Lipovšek

SKOKI NA JAVORŠČICI

„Športno društvo“ Moravče je privedilo v soboto, 18. febr. 1978 odprto tekmovanje v smučarskih skokih na 35-metrski skakalnici na Javorščici pri Vrhpoljah. Ob 15. uri se je pod skakalnico zbralo 46 skakalcev iz naslednjih klubov: SD Ihan – sekcija Prevoje, SD Dol, SD Ilirija, SD Vinje, SD Guncleje, SD Mengeš in ŠD Moravče s sekcijama Vrhpolje in Peče.

Rezultati:

Pionirji:

1. Kveder Božo, SD Ihan (28, 28)
2. Koželj Tone, SD Mengeš (27, 26)
3. Kveder Matija, SD Ihan (24, 24)

Skupno je tekmovalo 11 pionirjev.

Mladinci:

1. Stražar Tone, ŠD Moravče (29, 30)
2. Škarja Janez, SD Dol (30, 28)
3. Planinc Jože, ŠD Moravče (28, 29)
4. Cigola Jože, ŠD Moravče (28, 28)

Skupno je tekmovalo 11 mladincev.

Člani:

1. Kveder Marjan, SD Ihan (31, 31)
2. Prašnikar Janez, ŠD Moravče (30, 31)
3. Učakar Franc, SD Dol (30, 30)

Skupno je tekmovalo 24 članov.

Naslednjega dne, v nedeljo 19. feb. se je 10 skakalcev ŠD Moravče udeležilo pokalnega tekmovanja na 50-metrski skakalnici v Dolu. Osvojili so prehodni ekipni pokal.

Boljši rezultati:

- Ml. mladinci: 2. Cigola Jože
St. mladinci: 2. Stražar Tone
3. Cerar Janez

D.L.

PRVENSTVO TEKMOVALNEGA OBMOČJA V NAMIZNEM TENISU

V dvorani INDUPLATI v Jaršah je bilo 17. in 18. februarja 1978 prvenstvo tekmovalnega območja (občini Domžale in Kamnik) v namiznem tenisu. Tekmovali so posamezno: veterani, člani, mladinke, mladinci, pionirke in pionirji. Udeležilo se ga je preko 120 igralcev in igralc namiznega tenisa.

Za spremembo od prejšnjih podobnih tekmovanj, je to tekmovanje potekalo po skupinah s po štirimi tekmovalci, s tem, da sta se prva dva iz vsake skupine uvrstila v nadaljnje tekmovanje.

To tekmovanje bo služilo za sestavo ekipe tekmovalnega območja, ki tekmuje v republiški ligi.

Najboljša igralca turnirja sta bila vsekako mladinec Sašo HRIBAR in pionir Bogdan MIHELJ, ki sta dosegla poleg prvega mesta v svojih disciplinah še vidne uspehe v ostalih disciplinah.

VRSTNI RED:

Veterani:

1. MIHELJ Karel
2. LAVRIČ Jože
3. KAVČIČ Rajko

Člani:

1. HRIBAR Sašo
2. JERAJ Borut
3. PIRŠ Luka
4. MIHELJ Karel

Mladinke:

1. HORVAT Zdenka
2. TRUNKELJ Anica
3. BUBOLA Marinka
4. STRMČNIK Tatjana

Mladinci:

1. HRIBAR Sašo
2. RUČIGAJ Tone
3. OLENIK Stojan
4. SUHADOLC Miro

Pionirke:

1. FARKAŠ Darinka
2. KOROŠEC Marjeta
3. KLEMENČIČ Lea
4. ČEBULJ Dunja

Pionirji:

1. MIHELJ Bogdan
2. KURBUS Borut
3. PIRNAT Lojze
4. KRALJ Emil

Rajko Kavčič

SPOMINSKI TURNIR V MALEM NOGOMETU

Turnir v malem nogometu, ki je organiziran v spomin na pokojnega Slavca Novaka – športnika, nogometaša, tovariša, prijatelja, je pritegnil k sodelovanju 108 ekip s preko 1300 nogometašev – delavcev iz Domžal, Kamnika in Ljubljane.

Na tem množičnem turnirju sodelujejo zelo znane ekipe kot so Črnuče – zmagovalce lanskega super finala v malem nogometu Hrvatske in Slovenije, Šaljivci, Papirografi, Brinje, Tabor, Slovan, Siska, GLZ, Litija, Ilirija, Triglav, Pravniki itd. Poleg teh znanih ekip so se v drugo kolo uvrstile tudi sindikalne ekipe Heliosa, Radomej, Ihana, Bratje Hafner, Šport, Veterani Kamnik, Santos, Mlinostroj, Kurivo, Študa, Amigosi, Medeni in Bratstvo Domžale. Ekipa Bratstvo je sestavljena iz nogometašev iz vseh naših republik.

Za tako množičnost na tem turnirju gre zahvala nogometnemu klubu Domžale ter iniciativnemu odboru, ki ga sestavljajo: Ružnič Osim, Smid Dolfe, Pevec Drago, Savkovič Vaso, Hafner, Avdič, Šuštar in Zajc, kateri s svojim nesebičnim delom pomagajo, da turnir nemoteno poteka. Pomoč pri organizaciji pa nudi tudi Telesnokulturna skupnost Domžale in Društvo prijateljev Hajduka.

Turnir se nadaljuje od 10. 3. 1978 v dvorani Komunalnega centra Domžale.

Stefan Hrovat

IHANSKI „ŽOGOBRČ“

20. 3. 1978 je NK Ihan na občnem zboru dobil svoje novo vodstvo, ali točneje upravni odbor, o katerem se doslej ni dalo govoriti, ker ga enostavno ni bilo. Za predsednika je bil izvoljen nekdanji stalni član ihanske nogometne ekipe Lojze Kralj, za tajnika pa Hribar Janez. Še do nedavnega aktivni igralec, Franc Rahne, pa je prevzel blagajniške posele.

Bo spomladanski del nogometnega prvenstva v Domžalsko-Kamniški tekmovalni skupini za Ihance še naprej tako uspešen? Nogometaši Ihana so pod vodstvom trenerja Jožeta Zupanca, namreč jesenski prvaki, za njimi pa prav nič ne zaostaja mladi rod, saj so mladinci, tako kot pionirji na prvem mestu. Del odgovora je sicer že tu; rezultati pokalnih tekem, ki tej ekipi govorijo v prid. Več pa bo pokazal spomladanski del prvenstva.

Košarkaši iz Radomelj so osvojili pokal

Poleg nogometnega igrišča v Ihanu bo kmalu (upajmo) asfaltna plošča, ki je kraju prepotrebna. Kraju, ki je že leta in leta predan športu, pa nima niti kvadratnega metra asfaltna namenjenega za športno udejstvovanje, kaj šele telovadnice. Predvsem pa bi v kraju zaživele tudi druge športne zvrsti, saj poleg smučanja in nogometa ni druge organi-

zirane športne dejavnosti, razen posameznikov, ki si pač poiščejo mesto drugje. Eden izmed pobudnikov je tudi nogometni klub. Prva dela so že stekla (odkritje zemljišča), zanesti pa se bo treba še na prostovoljno delo in sredstva krajanov, ki upam, da bodo pripomogli k uresničitvi končnega cilja.

J. Gregorič

Nogometaši Nogometnega kluba Ihan uspešno nastopajo v selekciji kamniško-domžalskega območja

KAJ LAHKO POMENI b. b.

PAPIRNATA NAČELA

Piše se z malimi črkami, da ne bi prišlo do zamenjave z inicialkami slovitih osebnosti ali podobno. Pomeni pa ta b. b., da je športnik ali športna ekipa izgubila – brez boja. Torej pravzaprav kazni, ki je lahko posledica napake, nediscipline, zamude prihoda na prizorišče, prevelika teža itd. V vsakem primeru eden izmed tekmecev dobi boj ali točki, ne da bi mu bilo treba pokazati sposobnosti, drugi pa na enak način izgubi, ne da bi mu kdo dokazoval, da je v resnici slabši.

Ta b. b. pa je lahko včasih tudi huda krivica, ki doleti športnika ali ekipo. V našem primeru je športna ekipa žrtev, ki je plačala malomarnost drugih, ki so očitno daleč od prizorišča bojev mladih ljudi, ki jih vsakodnevno pozivamo k borbenosti, prizadevnosti, športnemu viteštvu.

V bitenu košarkarske zveze Slovenije, ki povsem po naključju nosi „nesrečno“ številko 13, pod točko 2 piše: „Tekma VIII. kola ženske SKL Maribor: Mengeš se registrira z rezultatom 20:0 b. b., ker je ugotovljeno, da KK Mengeš ni pravočasno poravnal finančnih obveznosti do KZS. O tem se izda poseben sklep.“

Suho administrativno sporočilo, po katerem so košarkarice Mengeša izgubile tekmo v Mariboru, ne da bi lahko tekmo odigrale. Imele so še srečo, da jim niso napravili še ene negativne točke na lestvici.

Odločitev je dekleta seveda zelo prizadela. Že, da so jim v Mariboru prepovedali nastop, je bil manjši šok, zdaj pa še poraz – b. b. Pa saj so hotele igrati, pripravljene tudi priznati poraz, če bi bile nasprotnice boljše. Toda peljati se v Maribor, se obrniti in vrniti domov brez boja ter izgubiti točki, za mlade športnice seveda ni „doživljaj“, ki bi ga zlahka sprejele.

In kako je do tega sploh prišlo?

Vsaka ekipa v republiški ligi mora ob začetku sezone plačati določen znesek košarkarski zvezi, ki vodi tekmovanje. Ekipa Mengeša je na KZS dobila vse potrebne dokumente, da se je uvrstila v republiško ligo in jih predložila telesnokulturni skupnosti Domžale, ki plačuje

vse obveznosti telesnokulturnih organizacij s svojega področja. Vsaj naj bi jih. V našem primeru jih namreč ni, zato je KZS opozorila Mengeš na obveznosti. Trener košarkaric je še teden dni pred sporno tekmo vnovič opozoril TKS Domžale, ki je obljubila, da bo popravila zamujeno. A spet ni pravočasno.

Košarkarska zveza je zato poslala sporočilo Mengšu in sodnikom, ki naj bi vodila srečanje v Mariboru, da mora ekipa Mengeša pred tekmo pokazati potrdeno plačanih obveznosti. Da bi bila „nesreča“ še hujša, je zbolel poštar v Mengšu in namesto v četrtek, ko bi se dalo še vse urediti, je tajnica Mengeša dobila pismo KZS v soboto, ko je bila ekipa že na poti v Maribor. Trener in igralke pa so pismo prvič videli, ko jim ga je sodnik pokazal pred tekmo. Potrdila pa seveda niso imeli.

Ob vsem razočaranju pa so zdaj v Mengšu dobili še tisti – b. b. Kam naj gredo in komu naj se pritožijo? KZS je poslovala po svojih pravilnikih in je bil njen postopek povsem v skladu s sprejetimi načeli. Papirnati seveda. Človeško je primer teže razumljivo. Zaradi nevestne administracije v telesnokulturni skupnosti so kaznovane športnice, ki prizadevno trenirajo in želijo igrati. Na igrišču. Drugo tudi ni njihova skrb, kajti ve se kdo ureja finančno in drugo poslovanje.

Zamislite si, da pridete v bolnišnico, kjer vam povedo, da vas ne bodo zdravili, ker vaša delovna organizacija vašega prispevka za zdravstveno zavarovanje še ni nakazala na skupnost pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja. Primerjava je seveda druga skrajnost, postopek pa prav takšen kot pri mengoških košarkaricah.

STANE TRBOVC

POHOD NA STOL

Kakor sodelujeta občini Domžal in Kamnika, tako sodelujejo tudi planinci teh dveh občin. Kot ena družina smo se podali s tremi avtobusi proti Karavankam. Že rano zjutraj ob peti uri nas je vstopilo 170 članov. Zamegleno jutro nas je sprejelo na izhodišču nad Zirovnico. Kakor čreda ovac, le z razliko, da je prevladovala rdeča barva, smo se

usmerili proti Stolu. Pred nami je bilo štiri in pol ure hoda. Že pred domom Valvasorja so nas sprejele prve krpe snega. Pred domom je bilo obvezno okrepčilo iz lastne zaloge ali pa iz panoja planinskega doma. Med tem časom smo slišali z zvočnika vsa potrebna navodila glede opreme planincev, reda, odpadkov, markacij, pomena pohoda, vsa navodila glede priznanj pohoda itd. Poudarjena je bila potrebna disciplina za vse udeležence. Po kratkem postanku se je pot nadaljevala proti vrhu. Ne daleč od doma smo se že srečali s prvimi snežinkami, ki jih je nosil močan veter. Kljub temu ni padla morala udeležencev. Največji zadržek na pohodu so bili udeleženci sami, ker je bilo teh le prevelika masa v preveč kratkem času. Kolona planincev je bila dobesedno strnjena. Pohod je bil res sila težak, zato pa je bila zmaga toliko bolj ponosna, slajša. Mislim, da ni bilo udeleženca, da ne bi svojo osebnost ponižal vsaj enkrat. Sam sem bil večkrat prizadet. Na trdo podlago je padlo nekaj centimetrov novega snega, kar je povzročalo nevšečnosti, posebno pri povratku. Pri ponovnem počitku, na povratku pri domu, smo se spustili v dolino ob tretji uri. Vsi zadovoljni smo vzeli slovo od Karavank.

Zimski spominski pohod na Stol je množična manifestacija v spomin borbe partizanov z nemškimi okupatorji dne 20. februarja 1942. leta. Prvi spominski pohod je bil leta 1962, katerega se je udeležilo 51 planincev. V letu 1974 je bilo udeležencev že 1159. Lansko leto se jih je udeležilo rekordno število 4005. Dočim je letošnji pohod dalo število preko pet tisoč. K temu številu smo pripomogli tudi mi v zadnjem pohodu. Kolikor mi je znano, sta se od naših udeležencev največkrat udeležila tega pohoda tovariša Prelovšek Maks in Vesel Franc. Vsak izmed njih se je udeležil po šestkrat. Upajmo, da se bodo posnemanja stopnjevala tudi v prihodnje.

Ivan Dobovšek

ZA SLOVO ZIMSKEMU ŠPORTU

Ihanci ne bi bili Ihanci, če si ne bi omislili tekmovanja krajevne skupnosti v smučanju. Tekmovanje je bilo v slalomu in tekah.

Bilo nas je za cel avtobus, od mladih do manj mladih, od suhih do debelih in sploh vseh vrst. Malo pred Kravcem smo s kislimi obrabi pogledovali v nebo, ker je deževalo. Nekoliko višje pa je dež prešel v sneg, ki smo ga bili vseeno bolj veseli.

O zmogljivosti krvavške sedežnice ne bi govoril, ker nas je v pol ure dvignila za nekaj sto metrov bliže nebu. Po četrturnem „pohodu“, ko smo prispeli do koč, nas je tam že čakal vroč čaj, katerega se nismo branili.

S slalomom smo pričeli že ob 10. uri, čeprav je dokaj močno snežilo. Tako so se tisti, ki niso prišli na cilj, skozi vratca seveda, vsaj imeli na kaj izgovarjati. Nekoliko kasneje, pa smo naredili kilometrsko progo za tek, v katerem smo se kasneje pomerili.

V pogovoru z enim izmed NAJ-težjih, Jožetom Lekanom, sem zabeležil: „Vse skupaj me je zelo navdušilo, mislim, da bi bilo še boljše, če nas bi bilo še več.“

Že to poletje planira naša KS podobno množično akcijo – pohod na Kamniško sedlo. Namen le-te je, da se krajan med seboj spoznamo tudi z drugih strani, ne samo s ceste, predvsem pa je rekreativnega pomena.

Rezultati: ŠLALOM – do 30 let: 1. Slovnik B., 2. Gregorin J., 3. Drobnič D. Od 30 – 40 let: 1. Limovšek B., 2. Janežič P., 3. Kovič J., nad 40 let: 1. Dragar T., 2. Drobnič A., 3. Kralj A. TEKI: do 30 let: 1. Slovnik R., 2. Gregorič J., 3. Slovnik B. od 30 – 40 let: 1. Kovič J., 2. Kovič L., 3. Kralj F. nad 40 let: 1. Lenček A., 2. Hribar S., 3. Kralj A.

Jane Gregorič

OBISKALI SMO DNEVNIKOVO HIŠO

V sredo, 22. 3. smo se z veseljem odzvali vabilu urednice sobotne strani DNEVNIKA MLADIH, kjer s prispevki pridno sodelujemo že vse šolsko leto in obiskali Dnevnikovo hišo.

Med dvanajstimi učenci nas je bila večina osmošolcev, saj prav mi skrbimo za pošiljanje člankov, spisov, pesmic, anket v Dnevnik. Povabili pa smo še nekaj učencev iz nižjih razredov, saj bomo mi kmalu zapustili šolo in bodo prav oni lahko poskrbeli za to, da bodo pridno nadaljevali naše delo.

Sprejel nas je tovariš Glavič, odgovorni urednik Dnevnika, in nas po pripravnem pozdravu in sprejemu osvojil in rešil treme, ki smo jo, kar priznamo, imeli, saj biti gost urednika res ni kar tako. Toliko vprašanj smo imeli in naša radovednost je bila potešana, saj smo čez eno uro kramljali že kot stari znanci in prijatelji. Prav vse nas je zanimalo: kako sploh nastane časopis, kakšna dela opravljajo v Dnevnikovi hiši, kako prihajajo novice do delavcev v uredništvu, koliko časa traja priprava vsake strani časopisa, koliko ljudi je potrebno za takšna dela, kako je z likovno, grafično opremo, kdo bdi nad novicami ponoči... Začela pa je zvedava Mojca z vprašanjem, kako se razlikuje delo našega gostitelja – odgovornega urednika od dela glavnega urednika. Da pa smo laže spraševali in spoznavali različne rubrike, je tovariš Glavič dal vsakemu izmed nas po en izvod Dnevnika in nas temeljito seznanil z vsem, kar nas je zanimalo. Celotno vemo, kaj so „mašila“ (npr. reklame: berite Dnevnik...)

Prav gotovo bo med nami kdo, ki se bo odločil za novinarski poklic ali se bo morda vvrstil med bodoče slovenske literate ali pa skrbel za likovno opremo kakšnega časopisa – tako sklepam zato, ker nas je resnično prav vse zanimalo, kar so nam pokazali in povedali.

Kar neradi smo se odmaknili od teprinterjev, ki dan in noč sporočajo novice z vsega sveta. Sprehod po delavnih prostorih, kjer so nam ljubezljivo pojasnili, kaj delajo v posameznih oddelkih, nas je navdušil. In ko smo si ogledali še postopek tiskanja časopisa, smo bili resnično zadovoljni in nadvse hvaležni uredniku, ki je bil ves čas naš spremljevalec.

Na naš obisk Dnevnikove hiše pa nas bodo spominjale tudi značke, koledarji in časopisi, ki so nam jih poklonili in dar. Tovariš urednik nas je pohvalil, ker pridno sodelujemo s svojimi prispevki in nas še spodbudil k nadaljnjemu sodelovanju. Zahvalili smo se mu za priskrben sprejem in pogostitev ter šli v Pionirsko knjižnico na ogled razstave šolskih glasil. S tovarišico Vutejevo, našo mentorico in spremljevalko, smo se pogovarjali o tem, kako lahko izboljšamo prihodnjo številko našega glasila. V čitalnici knjižnice se nam je pridružila urednica Dnevnika mladih, ki nas je toplo pozdravila in nas presenetila, ker nas je klicala z našimi imeni. Tako je dobro poznala Uroša, obe Mojci (tretje – petošolke še ne), pa Ljubicu in Ivana... po prispevkih, ki jih pošiljamo. Zavzeto smo se pogovorili o naši rubriki, jo pohvalno ocenili, imeli nekaj pripomb, še več vprašanj in poslovi smo se morali. Tovarišica urednica nas je povabila, naj le še naprej tako pridno sodelujemo in poslovi smo se z željo, da se še kdaj srečamo. Res prijetno in poučno ekskurzijo smo zaključili z obiskom v slaščičarni, kjer se je še posebej izkazal Uroš, ki je dokazal, da ne piše kar tako zelo rad o kuharskih poskusih (njegov spis je bil objavljen v prejšnji številki Dnevnika mladih).

Dobro razpoloženi smo se vrnili in naslednji dan pripovedovali sošolcem, kaj vse smo videli in doživeli. Res, imeniten je bil obisk Dnevnikove hiše.

Ivan Grilj,
Branko Ravnikar, 8. b
Osnovna šola
Josip Broz Tito
Domžale